

चवसा

(नेपाल भाषाया ल्हास्व दीर्घ नियम)

चवमि

तुयु बहादुर महर्जन

पिकाक

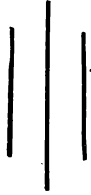
नेपाल भाषा गुथि

किपू

मू ६/-

चवसा

(नेपाल भाषाया ल्हस्व दीर्घ नियम)

चवमि

तुयु बहादुर महर्जन

पिकाक

नेपाल भाषा गुथि
किपू

जे. सं. ११०६

मू

पिकाक :

नेपाल भाषा गुथि

किपू ।

न्हापां: द्व:छिगू

नेपाल संवत: ११०६

ब्याक्क वां- चवमिया

मू

थाकु

पवित्र प्रिन्टिङ्ग प्रेस,

अद्वैत मार्ग (बागबजार) ये

फोन नं. २-२७३३४

धलः पौ

नेपाल भाषा गथे यानाः ब्वनेगु ?—	१
झी झी—	२
कुमाःचा ज्यापु—	५
तःम्ह ध्वनं फै मकाः—	६
व गजाःम्ह मिजं—	८
काय् म्हचाय—	१२
काय् म्हाय्या व्याहा—	१३
नेपाल भाषा गथे यानाः च्वयेगु ?—	१६
‘इ’कार—	१६
‘उ’कार—	२५
मिलाफुति व सिन्हःफुति—	३५
लिफुति—	४३
‘य’	५२

जिमिगु खँ

‘नेपाल भाषा गुथि’ पाखें लिपि कक्षा ब्वंका: वया च्वंगु तःदें दयेधुंकल । श्व लिपि कक्षाय् व्याकरणनं ब्वंकेगुलिं सुं ब्वमि (विद्यार्थी) पिसं ‘व्याकरणया सफू छु छु दुलय्?’ धका: न्यन धा:सा ब्वमितय्त त्वयेक नां काये वहःगु व्याकरणया सफू छगू हे लुइके मफु ।

छगू ला, अथे हे झीगु नेपाल भाषाय् व्याकरणया सफूत म्हो; उकिसनं झन नेपाल भाषा नकतिनि नकतिनि ब्यने-चवये सयेकिपिन्त त्वयेक वयनेगु (refer) व्याकरण हे खंके थाकुल । उकि विशेष यानां नःच्चापि ब्वमिपिन्त त्वयेक व, अलय नेपाल भाषा सयेके—सिइके मासैं वःपिन्त नं ज्यालय् जुइकथं छगू व्याकरणया आवश्यकता अतिकं हे खने दत । श्व हे आवश्यकतायात पूर्वकेगु इवलय् नेपाल भाषा गुथि, सहायक प्राध्यापक भाजु तुयुबहादुर महर्जनजुयात छगू व्याकरणया सफू च्वयेगु भाला बिया । व हे भालाया उपज खः ; श्व ‘चवसा’ सफू ।

थथे गुथियात तसकं आवश्यक जुयाच्वंगु व्याकरणया सफू च्वया दिम्ह तुयु बहादुर महर्जनजुयात जिमिसं न्हावव सुभाय् व्यूसां म्हो हे जक जुइताया । सफू पिथनेगु इलय् लाछि—मलाछि प्रफ स्वया ग्वहालि यानां दीपित नं जिमिसं सुभाय् बिया च्वना ।

मेगु यवव छु चवये ! श्व जिमिगु पांगु पिथना खः । विज्ञ ब्वमि भाजु / मयजुपिसं थुकी छुं मगा: मचा:गु दुसा, सुज्ञाव विद्यादिल धा:सा जिमिगु मेगु ज्याय् (पिथनाय्) छपला: न्हाज्यायेत अःपुइ घेगु विश्वास ।

नेपाल भाषा गुथि

किपू

नेपाल सम्मत ११०६

नेपाल भाषा गथे याना: ब्वनेगु ?

थौकन्ह्य गुलि-गुलि नेवा:तय्सं नेपाल भाषा ब्वने मस:, नेपाल भाषा च्वये नं मस: । उकिं नेपाल भाषा कयां छुयाये नेपाल भाषाया सफू, पत्रपत्रिका न्यानां छुयाये ? धायेयो । वास्तव्य नेपाल भाषा ब्वने त:सकं अ:पु । च्वयेनंअ:पु । मेमेगु भासाय् थें थुके ब्वने च्वये सयेकेत यक्व व्याकरणया नियम न्वय् वयेके म्वा: । निता प्यता नियम थय्क थुइकेवं गा: । न्वय् वयेके (कण्ठयाये) मा:गु मडु । चीहाकलं धायेगु ख:सा गथे याना च्वया तल अथे याना: हे ब्वनेगु अलय् गथे याना न्वंवाना अथे याना हे च्वयेगु ख: । थुलि धायेवं हे नेपाल भाषाया फुक्क व्याकरणया नियम ब्वचाइ । श्व धयागु खंयात थन क्वय् ब्वथला कयने—

१) नेपाल भाषाय् ह्रस्व फुक्क चीहाकलं छग:-छग:यात क्व:जिक ब्वना दिसं: । थथे धइगु मतलव अ आ इ उ ए ओ अं अथेहे क का कि कु के को कं फुक्क चीहाकलं ब्वना दिसं ।

२) दीर्घ आख: फुक्क ता:हाकलं ब्वना दिसं । थुकेया अर्थ अ: आ: ई ऊ ऐ औ अं अलय् क: का: की कू कै कौ कं श्व फुक्क ता:हाकलं ब्वना दिसं ।

३) नेपाल भाषाय् तुति पाला: त:गु 'य्' यक्व हे छ्यले

माः । 'य' यात चीहाकलं धया दिसं । हानं खंग्वःया दथुइ,
 ल्यूने छ्यलाः तइगु 'अ' कारयात नं तुति पालाः आपाः हे
 चीसकं धायेयो । श्वयात थथे मयासे ववःजिक हे धया दिसं ।

४) मिलाफुति (चन्द्रविन्दु) छ्यलाः तःगु न्ह्यागु आखः-
 यात नं चीहाकलं न्हासं श्वयेकाः ववना दिसं ।

५) सिन्हःफुति (शिरविन्दु) छ्यलाः तःगु न्ह्यागु आखः
 यात नं ताःहाकलं न्हासं श्वयेकाः ववनादिसं ।

नेपाल भाषा ववने सयेकेत थुलि खं लुमनेवं गाः । आः झासं
 थुलि हे नियमयात लुमंकाः श्वयां ववय् च्वंगु व्वंज्या (पाठ)
 बांलाक ववने सयेकेगु कुतः याये ।

झी झी

(श्व व्वंज्याय् ह्रस्व 'इ' कार व दीर्घ 'ई'कार
 दुगु आखः ववने सयेकेगु ज्या जुइ ।)

न्हापालाक झी झिम्ह मिलय् जुइमाः । झी झिम्ह मिलय् जूसा
 छु केया दुःख । झी झिम्ह मिलय् जूसा कीचायात किसि यायेफु,
 किसियात कीचा यायेफु । नितका घेबायात नीतका यायेफु ।
 छु जक याये मफु । झी झिम्ह झिखे स्वः । झिम्हेसिया झिगू
 बिचाः । फुक्कं थःथवय् चलाख । फुक्कसिया थः जक जीकेत,
 थःजक भिकेत स्वइपिं । थःजक कति लाइगु जूसा कतःपि स्यसां
 ज्यू । गनं छुं जूसा थः जक लिचिलेत स्वइपिं । अलय् श्व हे मौकाय्
 लाकाः कतःपिस झी छम्ह-छम्ह यानाः ववःथलाः हःगु । उर्किला

कुमिचां किसि ववःथल धाःगु । नत्र अर्थे धाइला ? का स्व जि बाखं छपु कने ।

छथाय् छगू तःधंगु जंगल (गुं) दु हं । अन तःसकं हारांपि धुं, भालु, चितुवा, सिंह, किसि व मेमेपि यवव हे पसुत दु हं ! अन सुं छम्ह हे सिकार म्हितः वने मछाः हं ! उकिं छन्हु छम्ह सिकारि “जि सिकार म्हितः वने छाः” धकाः फुति यात हं ! अलय् सिकारि खिचा छम्ह, तुपः छगू व गोलि स्वीगः पीगःति ज्वनाः वन । वं लं धुछि सिकारि खिचायात खं स्यनाः वन । खिचा गुंइ वना मालिकं धाःथे याइम्ह जुल । गुं सिथय् थ्यन । सिकारि तवक दित । न्हायपं ति स्वाकल । मिखा तेय्लाकल । खिचायात मिखा भाय् यात । खिचा गुंइ दुहां वन । अलय् तिति न्हाशाः उल, “का थन सिकारि दुहां वइन जंगलि जनावरत धाक्क छपाय् छधी जुइमाल ।” सकलें पुचःचा पुचःचा मुन । सकसिनं तं पिकाल । गुलिसिनं ‘का श्वयात कचिलं जक पुयाः स्याः धाल । गुलिसिनं ‘का श्वयात म्वाः म्वाकं हि त्वनाः स्या’ धाल । गुलिसिनं ‘मिखा व तुति लिकया म्हिजक म्हिताः स्या’ धाल । श्व इलय् लाक्क छगः गोलि ध्वाइंक मुल । सकसिनं न्हेपं ति स्वाकल । गोलि मू पाखे न्यायेथें मिखा कना स्वल । थुबलय् लाक्क छकलं मुस्या मुइके थें गोलि धारारारां त्वःतूगु सः ताये दत । खिचा अनं तिगा न्हुया बिस्यु वन । मेगु पुचलय् वनाः, का, अन झी पासापि येवव हे स्यात । का, झी बिस्यु वने माल ।” धाल ।

“अलय् झी सिंह ग्वलय् ?”

“वला जि नं मस्यू ।” उलि धया खिचा झिन्याकु ति न्हया बिस्युंवन । व स्वयाः चिचीधीचापि जनावरत नं बिस्युंवन । अल्य छु मानि धकाः ततःधीपिनं बिस्युंवन । खिचा अनं मेगु पुचलय वन । “का, झी पासापि येक्व हे स्यात । ल्यं दुपि नं बिस्युं वन । का मखुसा बिस्युं वंगु न्ये” धकाः धाल । सकसिनं न्हाय्पं ति स्वाका न्यन । धार्थे बिस्युं वंगु सः तायेदत । अल्य ला इपि नं बिस्युं वन । खिचा अनं सिंहयाथाय् व्वाय् वन । सिंहयात नापलानाः धाल, “सिंहजु, सकल पासापि ग्यानाः बिस्युं वन । आः छि श्व गुंया जनावरतय्त रक्षा यायेमाल ।” धार्थे सिंहं ला छकलं तं पिकाल । सिकारि च्वना च्वंथाय् फुति यानाः वन । सिकारि मुला-च्वन । न्हयंने पाखे वयेवं छचनय् लाक छथु धाङ्क कयेकल । सिंह छकलं गुं हे श्वयेक तिसलं हालाः ग्वःतुल । व न्यनाः सकसियां सातु वन । खिचा अनं चितुवायाथाय् व्वाय् वन । “का, झी सिंह-यात स्यात । आः छि सां श्व गुंयात रक्षा याये माल” धकाः धाल । चितुवा नं छकलं कचिकं नइम्ह थें कसय् जुयाः वन । सीम्ह सिंहयाथाय् श्यनी थें च्वंबलय् वयात नं सिधयेकल । खिचा लाय्-लाय् बुया हाल । सकसियां प्वाथय् च्वंम्ह किमि हे सित । श्व हे मौकाय् सिकारि खिचा वंवं थाय् छम्ह छम्हयसित लितु लिनाः स्यात । खिचां स्यावासि काल ।”

का स्व, खिचा छम्हसे यानाः दक्व जनावरत सी माल खःला ? झीत नं स्यंकेत कतकं थथे हे यार्येफु । उकि झी नं बांलाक मिलय् जुया च्वने माल धयागु खः ।

छे ज्या

- १) थ्य व्वंज्याय् छ्यलाः तःगु ह्रस्व 'इ' कार व दीर्घ 'ई'
कार दुगु खंग्वः जक थःगु ल्ह्या-सफुतिइ ल्ह्याया दिसं ।
२) ल्ह्यायागु खंग्वःया छसि कथं अर्थ कना दिसं ।
३) अर्थ वीधुनगु खंग्वःयात खंपुइ छ्यलाः दिसं ।
४) थुजीगु हे आखः दुगु न्यय्ग्वः खंग्वः च्वया दिसं ।

कुमाःचा ज्यापु

(थ्व व्वंज्याय् ह्रस्व 'उ'कार व दीर्घ 'ऊ'कार व्वने सये-
केगु ज्या जुइ ।)

“कुमाःचा ज्यापु” काय्मचा जुयाँछु याये ! बुँइ
धकाः छुं ज्या याये फुह्य मखु । न कु कुबीफु, न कू हे ज्वने
फु । ल्ह्यागु ज्या याःसां थाकु चाः । न्हयाबले क्य कुना जुइ ।
अथे धकाः म्ह मफुम्ह नं मखु । नये त्वने धाःसा भूतं नये थे
नयेफु । सितिकं लाःसा चूपाउँ हे फेँछि त्वनेफु । भ्वय् नःसा
बजि हे कूछि नयेफु । थ्वं हे गुह्वला त्वनेफु । अझ लपतेय्
च्वंगु हे हतुहुया सुचुक नइ । नइगु स्वये बलय् किसिथे ल्ह्वने
फये माःथे च्वं । तर पूरा हे सिकंपू ख्वाः । फसं हे हुईत पुइकीथे
च्वं । उखुनु छकः वयागु खं छं मस्यूनि, कुसां कुयाः फोन्टिनं
आखः च्वया च्वंगु । फय् छथु हुईत वः बलय् कुसा गन, पुसा
गन, तपुलि गन ? उखे लाः थुखे लाः हे मदु ।

धेवा मदुम्ह बाउच्चिया ग्वय् नयेमाः । अयाम्हेसिया जू
 म्हितेमाः । हानं जुलं बुत धकाः हूह् एवइ । धयानि बुद्धिला
 छुं छफुति हे दुम्ह मखु । वयागु बुद्धि ला तूसिक नं चीगः । तुलि
 हिला कायेत नं मज्यू । धुकू छुं बःलाह मखु । अयाम्हेसिया
 गुबलें फुति नं यायेमाः । नखः पतिं न्हून्हुगु लं फीमाः । अलय्
 दुगु छपाः निपाः भु नं बाकु याना खू धकाः मी । उकेया धेवा
 दतले भुतुलिइ मि च्याइ । मन्तकि भुतू नं सुक्खा । थयापित
 हे मखा उबलय्पापि बुरातसें धाइगु “बाज्याया मुसि, छय्पा
 छुसि ।” अलय् छुं नं मन्त धायेवं फलय् सुखू छपाः लायाः सुखु-
 लिइ फेतुना सूसू झसुकाः तयाः च्वनी । वयाथाय् न्ह्येने सुसु
 वल वं छुं धाये फइमखु ।

छेँ ज्या

- १) थ्व ब्वंज्याय् छयला तःगु ल्हस्व ‘उ’कार व दीर्घ ‘ऊ’कार
 दुगु खोंवः जक थःगु ल्ह्य-सफुतिइ ल्ह्ययाः दिसं ।
- २) ल्ह्यायागु खोंवःया छसि कथं अर्थ कनाः दिसं ।
- ३) अर्थ बीधुनगु खोंवःयात खंपुइ छयलाः दिसं ।
- ४) थुजोगु हे ग्राखः दुगु न्यय्वाः खोंवः च्वयाः दिसं ।

तःम्ह ध्वँनं फै मकाः

(थ्व ब्वंज्याय् मिलाफुति व सिन्हःफुति दुगु ग्राखः ब्वने सये-
 केगु ज्या जुइ ।)

व छेय् च्वम्ह बुरा छम्ह तःसकं हालेयो । हालीगु नं गं
 थायेथें हालेफु । सुना नं गनाःगने फुम्ह मखु । पनाः पने फुम्ह नं
 मखु । कं थी थें हे । सुना नं खं छकूचा जक कनेमाः तं तं चायाः
 जुइ । बुरा जुल धायेवं खं नि लें तं चायाः जुइ धाःगु नं खः हे
 खःथें च्वं । दे नं खुइ न्हय् दं फुइ धुकल । दंदया अनुभव मुंकाःतये
 धुकूम्ह बुरायात सुना नं याःगु नं लुदंगु मखु । छेज्या, वुज्या धा
 दक्क थःम्हं हे याये माःम्ह । ववथाय् दुहां वनेसात धुं नस्वाः वइ ।
 गुबलें गुंगुं थना तइ । धुं व गुंगुंयागु कुं बाहेक जाथु केथुंयागु कुं
 वइगु छपति हे मयो । जाथु केथुंयागु कुं भतीचा वल धायेव
 ववथा कुं गल, छे छखां कुं गल धकाः तुरुंत हे इयाः चायेकाः
 फसं व्हाकी ।

थौं थः बुरा जुइ धुकल । कलाः मदये धुकल । काय् म्हचा-
 य्पि ल्याय्म्ह ल्यासेजुइ धुकल । काय् पिनि ज्या हे प्याहां-प्याहां
 जुइगु । म्हयाय् पिनि ज्या हे बांथां कायेगु । छे कुं गइगुया छु
 वास्ता ! बरकंछि काय् पित लाकां कुं गइगुया नि धन्दा, न्ह्यायपिन्त
 न्हाय् कुं गइ धकाः नि धन्दा ! काय् म्हचाय् पित छे हे कुं गयेमाः,
 छुं हे नयेमाः, धुं हे नयेमाः, प्वं हे नयेमाः सुयात छु मतलब ?
 छेला लं सिथय् दनातःगु सतः फलचा थें । छेया छचलि, मातं
 च्वत, बइनः येयोगु जुइमाः । छचलि खिखांमुगः थें च्वने धुकल ।
 च्वत गथांमुगः वाइगु द्वाः थें च्वने धुकल । मातं वा बइबलय्-
 सिया असंया लें थें च्वने धुकल । वया काय् म्हचाय् यानाः च्याम्ह दु
 च्याम्ह च्याखे स्वः । सकलें व छे प्रति जिम्मेदारी मरुपि थें जुइगु ।
 छेय् ला थथे धाःसा पिने गथे जुइ ? पिनेला फोहर जुजुं जुजुं बरु धः

हाचाँ गायाः जुल, फ हाचाँ गायाः जुल, सुनानं व फोहर बांछवये
मयं । थुकथं मयायें मयायें छु तक नं मयाः धाःसा थःपित
जाथुया नये माःगु जाकि तक नं सुनानं न्याः मवं ।

छन्हुया दि, सुथसिया क्षिनिताः ई जुइ धुंकल । भुतू मक्काः
नि । सकलें वल । कपं उलाः जासिइ सबल । जासि खालि । सुंक
वन । दकलय् लिपा चीधीम्ह म्हचाय् वल । माया वंगु ख्वालं,
“यो बा जा नये” धाल । बौम्हं म्हाय्या खाः स्वस्वं मिखां
खवि तिकि नंकल । अलय् म्हचाय्यात धाल, “आः झीगु छें
स्यन । छें च्वंपि मनूत तांति खःजा जुल धायेवं छें स्यनी
धाःगु थ्व हे का । उकिं का उबलय्यापि मनूतसें तःम्ह ध्वनं
फै मकाः धाःगु ।”

“तःम्ह ध्वनं फै मकाः धाःगु छु बाः ?”

“अथेका आपाः मनू दयाः न छुं ज्या मजुल धायेवं तःम्ह
ध्वनं फै मकाः धाइ ।”

“गथें लय् ?”

“सुयातं छुं वास्ता मंत थायेवं थये हे जुइ ।”

“अलय् तःम्ह ध्वनं गथे जुया फै मकाल लय् ? थ्वला बाछं
थें च्वनि बा ।”

“अं थ्व बाछं हे खः । न्यने ला ? छगू गुं सिथय् छगू दथां
ध्वंत च्वना च्वन हे ! उबलय् लाक्क लं दापा जूम्ह फै छम्ह वल
हं ! फुकक ध्वंतय् इचा घुतुघुतु वन । फुकसियां छम्हं मेम्हसित
‘का रे हुं, हुं वःम्ह फैचित कया हिं ।’ सुना नं काः मवं । फुक-

सियां मनय् “आः जि जक नये मालं ला ? जि कयाः हःसा
 सकसियां नइ । काः वने धासा सुयांम्ह, नये सकसियां न्ह्यां । जि नं
 वने मखु ।” धकाः सकलें सुंक च्वन । फैं वंम्ह वनंनातुं । खने
 मदइ थें च्वंकाः फैंचां लिफः स्वयाः मुसुक्क छक न्हिलाः वन ।
 हः श्व छेंय् नं थथे हे जुयाच्वन । थुइलय् जुल नं फुकसियां जि
 जक नये मालं ला धकाः जा तक हे थु मवः । मस्यूपिं छम्ह मदु ।
 अय्सां सुयातं वास्ता मदु । जि जक हालां छु याये ? जि नं हाले
 मखु’ धकाः बुरा नं सुंक च्वन । चोरीम्हचाय् या छुयाये- छुयाये
 जुल ।

छेँ ज्या

- १) श्व ब्वं ज्याय् छयलाः तःगु मिलाफुति व सिन्हःफुति दुगु
 खंग्वः जक थःगु ल्ह्या-सफुतिइ ह्यायाः दिसें ।
- २) ल्ह्यायागु खंग्वःया छसिं कथं अर्थ कना दिसें ।
- ३) अर्थ बीधुनगु खंग्वःयात खंपुइ छयलाः दिसें ।
- ४) थुजोगु हे आखः दुगु न्यय्स्वः खंग्वः च्वयाः दिसें ।

व गजाःम्ह मिजं !

(श्व ब्वंज्याय् लिफुति दुगु आखः ब्वने सय्केगु ज्या जुइ)
 हरे, गजाःम्ह मिजंया ल्हाःतय् जक जितः लःल्हानाः विल ।
 मां बाः नं गजाःपि । गजाःम्ह मिजंयात जक जि भाःत नाले लात ।
 न नया सुख, न त्वना सुख । जा नःसां आखः, बजि नःसां आखः ।

न्हिछि न्हिछि आखः । अपाय्स्कं नं आखः ब्वने धइगु दइला ?
 चाः छकः ह्यूवने नु धाःसां आसे, पायाः छकः स्वःवने नु धाःसां
 आइकिवं वने, मतयाः छकःस्वः वने नु धयां यलय् थ्यंक तापाः
 हं ! निम्हतेपू जुयाः न नापं चवनाः खाः हे स्वः, न गुबलें
 ख्याः हे याः । कःसिइ वंसा कःसिइ हे आखः, चःबिइ वंसा
 चःबिइ हे आखः । थ्वला तःसकं अग्याः जुल धकाः आखः हे
 खने मदयेके इयाः नं तिनाः बीधुन ।

व धवगी जोशि याना न थुलि जूगु । जातः क्यने सांत
 मिलय् जू हं ! जातः मिलय् जू धाःगु ला जात् मिलय् जू
 धाःगु ला मस्यु । व जुल अंगः थें न्वंवाकेत हे निभाः त्वयेके
 माःथें च्वं । वया मां बाः याके न्यंसां त्वाःया छो । हं : खं सा
 हं ! जिके न्यंसा ला पाकः धायेका । व खं सःगुला ग्वालका ।
 थक्वाःख्यलय् व थें खं सःम्ह सुं मदु, ज्यावल ख्यलय् व थें
 पाकःम्ह सुं मदु । अं पाकः धयाः जितः लुमंसे वःगु । न्हापां जितः
 घायेके छ्वया बय्लः गुजाःगु बालाः हं ! किपाः छपाः क्यने हल
 नं बां हे लाः । खइका धकाः ब्याहा याना । छन्हु वं मखक वया
 ख्याः छकः लुदंक स्वया । व ला छ्याकःम्ह का जुयाः च्वन ।
 जि ला जिमांनाप त्वाः वना । “अग्राम्ह छयाकः पाकः माकः
 खाः वःम्ह मिजंयात नं बियाः छ्वयेगुला ?” न्ह्यागुसां छु याये
 धकाः सुंक च्वना ।

जि स्वयेला कमला छिमि भाःत हे ज्यू । चाःहीके व्वना
 येनी; चाकु प्वः प्वः हयाः नकी, धौ ग्वःग्वः हयाः नकी । दुरूखः
 योला, नैवयाः योला, पाचः योला, ग्वाः योला, योयोगु हयाः

नकू । च्यो तयाः तःगुलि छं लः छकु हे कायेम्वाः । छंला ल्हाः
हे चुलि वइ । छिमि भाःत गुलि मि । सः नाइसे च्वं । खँ ल्हाइगु
हे गुलि नासः (नाःसः) दु । छं स्वयाःला जिमि भाःतला
मसःम्ह कुम्हाःनं दयेकाः तःगु भेगःचार्येका । न ख्वाः बांलाः
न त्वाः बांलाः । खँ ल्हाःसां न च्वः प्वःमदु । खालि वहेका जि
न्हयागु धाःसां तं छता चाइमखु उलि हे का । आखः छता ब्वने
दयेवं गाः । थ्वला आपाः हे जुल धकाः उखुनु छकः ख्वयाः
स्वंपि मचात निम्हं यनाः इवाः याये यनाः । खालि जितः स्वयाः
जक च्वन, छुं नं मघाः । आखिर जिहे न्हिले पी मफुत ।
गज्याःम्ह ग्वाज्यः ।

ग्वाज्यः धया उखुनु जूगु खं छता छंत कं हे सकना
नि कमला । न्हिथनं थें आखः जक ब्वनाः छन्हु जि तमं थौं
सुथं निसें जा हे थुइमखुत धकाः सुंक च्वना । वया प्वाथय् गथे
क्वः हाल थें । थःथमं हे जा थू वन, व नं किताव च्वना हे ।
तरकारि दयेकेत छाः लाभाया हः, प्याजया ग्वः हल । उके दुगु
घंय्स्वः, क्वहः धूल्यल । व न छ्पा ल्हा ति सफू ब्वना आख
स्वस्वं हे । वया पालय् घंय्स्वः, क्वहः, धू जक बाताय् । छाः
लाभा जक बँय् । केसि थज् थयः छकू तयाः इवाइक यात
व हे धंय्स्वः । धवःचां संकूगु नं तायेदु । ताउत लिपा छु छु
यात जुइ धकाः तीजक स्वः वनाः के जक बँय्, घंय्स्वः जक
ध्यलय् । अलय् ति धा हे धया, “हाय् ल्लो श्रीमान् जाथुइ धइगु
आखः ब्वने सिकं अःपु धकाः च्वना ला ? छु याना दियागु ?”
धकाः केसिइ धवतं वालाः स्वया षय्स्वः तरकारिइ हे जाकि
छुनाः तःगु । अलय् हान धया, “आः छि हे ज्योनां याना दिसं,
घंय्स्व तरकारिया ब्वःजा ।”

काय् म्हयाय्

(वर्षं ब्वंज्याय् तुति पालाः तेःगु'य्' व ल्हाःपा ब्वयेका तःगु 'ये' ब्वने सयेकेगु ज्या जुइ ।)

काय् म्हचाय् दयेव सुखं चबने, साक्क नये त्वने घइगु नं म्हगसय् च्वंगु खं जुइ । गुलि सिया ला धाये म्वाय्क हे म्वाय् पिया तलय् व फलय् जक च्वना नये खं पि नं दु । छुयाये । कर्मय् च्वयाः तःगु धाइला कपालय् च्वया तःगु धाइला धाये नं मसः । आः जिमि म्हचाय् मय्जुया काय् छम्ह नं खाँय् । न्हाय्-पनं ताःगु नं मखु । अयाम्हेसिया त्वाय् नं चिनेमाः त्वाय् छम्ह चिन नं ध्यबाय् हे गुताः वांन्याइम्ह । हाम्बलय् गुताः वांन्याइम्ह । भुजिया पाय् च्वंगु चिकं हे हुयाः काये माःम्ह । अले त्वाय् यातसां धाय् र धाय् र हे म्वाय् चुईकी । व कवय्यात म्वाय् चुईकि, त्वाय् हे त्वःति । येयोगु याः । त्वाय्म्ह वया हाय् ल काय् ल जुईक खं सयेका नये फक्क नई । त्वने फक्क त्वनी । अले धेधे चुला फलय्, अंगलय्, यःखालय् बःकाकां वनी । बवं वने मफ्त धायेव गन थाय् फलचा ध्वः दुल न फलचाय् हे बाय् च्वनी । सुरुवालय् हे च्वक वयेकी । कन्हय् सुथय् दनी । वला जुल काय्या त्वाय् । मेम्ह छम्ह दनी छय् ।

व छय् झिन्यादैय् चवने धुंकल । न्ह्याबलय लवगि । लवय् हे
 जवना वःम्हथें । गुबले स्वये मज्यू । बौम्हचसित न्ह्याबले पिरय्
 यानाः चवनी । लवय् दुम्हय् सिया नं व नये श्व नये धईगु दईला
 थःम्हसे हे थय्क थःगु लवय् स्वयाः नयेमाः । गुलि बासः याये
 धुंकल । न थलाये फु, न क्वलाये फु । जितला स्वये हे, मयो ।
 लय् प्यगः ईन्जेक्सन कायेमाः । व ईन्जेक्सन म्हय्ला बंय्ला छुं
 सी दुगु मखु । छु याये ।

काय् म्हयाय्या व्याहा

(श्व व्वंज्याय चिनातःगु आखः व्वने सयेकेगु ज्या जुइ ।)

‘कारे ग्वारा “दाइ, आः जि छु यायेगु । जिगुला न्हेंपुं हे
 ज्यामबिल ।”

‘आः जि छु याये माललय् ?”

‘छं जित क्वातुगु सल्ला छगूला व्यू । ह्याः बलय् जकं
 ह्याःका । आःला ह्याः मखुत ।”

‘स्व आइ द्या त्याःया छु त्याः । नां तयेगु स्वरे नां ।”

‘दांला मदु नां गथे याना तइ ।”

खं लहाःसा ख्याःला नीला । माःथाय् तछ्या रे हेरा ।
 अलय् पिहाँ वईका स्वाद् । म्वायाय् धइगु तू छाः नं तछ्याय्
 मज्यू । ध्वाया (बौया) जंक्व काय्पा व्याहा, म्हचाय् छम्ह नं
 ध्याङ्ग ध्याङ्ग व्याण्ड बाजा थाका बिया छवः ।”

जि ख्याः यानागु ला ख हे मखुनि । ब्वा जुल छय्पित
 व्याहा यानां मब्यू धकाः हाः वइम्ह । काय् म्हचाय्पि धाःसा
 न्हचाबलें व्याहाया खं न्हेथन धायेव त्वा वइगु । सुयातं
 हचय्के मफु, खं न्यय्का न्वय्के मफु । कला छम्ह दु ध्वांम्ह ।
 सुनानं च्बछाय्वां स्वर्गय् थ्यनीम्ह । न्हाय् ध्यांगुन मस्यू, निह
 काःगु नं मस्यू । जि जक छु यायेगु ?

अय्सा ब्वायागु ख्वाः जक स्वयाः च्वनानं मजिल, काय्
 म्हचाय्पागु ख्वाः जक स्वयाः नं मजिल । स्वम्ह प्यम्हं न्हचने
 तयाः खं लहा । अले गथे यायेमाः अथे हे याः । आपा खं ल्हानां
 च्वने मखुत ।” ग्वारा दाइ दन । छ्याखःगु ख्वाः छकः ख्युं क
 तल । अलय् न्हातिका स्येकुंकाः म्हतु च्वयेकल, छु याये भाइ
 जि नं छेय् प्याङ्ग थ्याङ्ग मिलय् मजू । खं लहाःसा न्हचाक्व
 लहाःसा क्वःमज्यू ।” धाधां पलाः न्हचाकल । लाकां न्हचात ।
 क्वाहां वन । जुयाः मच्वम्ह ग्वारा दाइ लुखाय् थ्यबलय् छचं हे
 क्वछुक ध्वाङ्क हात । गुंलि स्यात थें छचनय् बूस्यास्यां प्याहा
 वन ।

ग्वारादाइ जक प्याहा वनेवं स्यामदाई लासाय् छकः ग्वारा-
 तुल । ख्वाउंक छकः सास ल्हात । इवाईत देसिलि छपु कियाः
 चुरस छपु च्याकल । फुकसिगु ख्वाः छकः लुमकल न्हचु ख्वाः

वःपि छम्ह हे मडु । गुलिं ह्युं ख्वाः गुलि पयाफः ख्वाः । श्वयात
 ब्याहा यानां ब्यूसां सु श्वादःम्ह मिसा लाइगु जुइ । सु ध्वादःम्ह
 मिसां जक न्ह्यां धाइगु जुइ । न्ह्याय् नं सु ग्वारा याके लाइगु
 जुइ । इयातु व्वातुगु छुं ज्यायाये फुम्ह मखु । सुकुत्यांछाम्ह । कलाः
 छम्ह स्व गज्याम्ह व्हाज्यः । न्ह्यावलंय् काय्यात ब्याहा याये
 न्ह्याय् बिया व्छये । म्वाय् याइला ब्याहा । थः धाःसा न्यागः
 ध्यबा मुंके मफु । न्ह्य्सः च्यासलं गाःगु मखु । द्दलं द्दः माः ।
 नीद्व नीन्याद्वः मदयेक मगाः । श्वय् नइपिनि धाःसा श्वरि हे
 तज्याइ थें च्वंक नइ । नये जेक धुनेवं न्ह्याबलें-न्ह्याबलें थथे
 हे श्वय् नके फयेमा धकाः सुवाः बियाः वनी । थः चाहिं साहुयाके
 ध्यबा त्याय् कयाः ह्यागु लुमनी । अलय न्ह हे पयार-पयार खाइ ।
 अलय न रे ह्याकुला धाईम्ह ग्वारादाईयागु खँ न्यँसा जिगु न्ह्यपु
 नइतिनि ।

छेयँ ज्या

- १) श्व व्वँ ज्याय् छयलाः तःगु चिना आखःया खँग्वः जक
थःगु ल्ह्यसफुतिइ ल्ह्याया दिसं ।
- २) ल्ह्यायागु खँग्वःया छसि कथं अर्थ कना दिसं ।
- ३) अर्थ बीधुनगु खँग्वःयात खँपुइ छयलाः दिसं ।
- ४) थजगु चिना आखलं दयेका तःगु न्यय्गु खँग्वः च्वया
दिसं ।

नेपाल भाषा गथे याना: चवयेगु ?

दकल्य् न्ह्यानेया, ब्वज्याय् नेपाल भाषा ब्वने सयेकेगु कुतः याना । उकेया छता निता नियम नं स्वया । आःझी नेपाल भाषा पाय्छि जुइक चवये सयेकेगु कुतः याये । नेपाल भाषा चवये सयेके नं तसकं अःपु । सुनां बाँलाक पाय्छि जुइक नेपाल भाषा न्वंवाये सइ वं पाय्छि जुइक चवये नं सइ । छता निता खं त्वःता थ्वयात चीहाकलं अःपुक धायेगु खःसां झीसं गथे न्वंवाना अथे याना हे चवयेगु खः । थ्व हे थुकेया नियम खः । अय्सां निता प्यता नियम दयेका चवये सयेकेगु कुतः याये ।

आःझीसं नेपाल भाषायात गुगु धाचां स्वयेगु अथवा झीसं गुजगु चश्मा स्वयेगु ? स्वइदिसं झीगु भाषायात नेपाली चश्मां, हिन्दी चश्मां अथवा संस्कृत पहःया चश्मां स्वये मज्यू । न्ह्यामयसियां थःगु भाषाया थःथःगु पह दइ । छगू भाय्या पह मेगु भाय्नाप पाइ । झीसं धाःसा हथाय् पथासं नेपाली, हिन्दी, संस्कृत भाय् नाप दानाः स्वयेयो । छाय्धाःसा झीथाय् लिक्क लाःगु चल्तीगु भाय् नेपाली व हिन्दी भाय् खः । हानं झी फुक्कसिनं देवनागरी आखः हे छयलाः च्वना । आः झीसं ब्वना च्वनागु स्वर ('मा' आखः) व ब्यंञ्जन ('बा'-आखः) या संख्या मात्रा गुगु दयेका तल व संस्कृत भाययात

मिलय् यानाः दयेकाः तःगु खः । थुकथं सस्कृत भाय्यात ल्वय्क
दयेकाः तःगु देवनागरी आखःया संख्या मात्रा शीसं नालाः काये
बलय् मिलय् मजुङ्गुला स्वाभाविक हे खः ।

आः शीसं संस्कृत भाय्यात ल्वयेक दयेकाः तःगु स्वर छकः
स्वये । शीत मचावल्य् स्वर आखः थुकथं ब्वंका तःगु खः ।

अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ लृ ए ऐ ओ औ अं अः ।

न्हापलाक थ्व स्वर वर्णयात शीसं 'मा- आखः' धाइ । शीत
थ्व झिबुगल्य् झिबुगलं मा धइगु मदु । शीत मदयेकं मगाःगु
'मा-आखः' थ्व जक खः—

अ आ इ उ ए ओ । अझ गुलिसिनं अ आ इ उ ए जक
खः 'ओ' या पलसा 'व' खः धकाः धाईपि नं दु । न्ह्यागु हे थजु
शीत थुलि आखः दत धायेव मेगुमामाःगु फुक्क थत हे आखलं
दयेके ज्यू । मूल शीत मागु अ आ इ उ ए ओ खः । अल्य्
थुक्के हे अः, ई, ऊ, ऐ (अइ), औ (अउ), अं, अं ।

आःशी व्यञ्जन वर्ण पाखे छकः स्वये । व्यञ्जन वर्णयात
शीसं 'बा आख' धाइ । शीसं, ब्वना तयागु "बा-आखः" थथे
खः—

क	ख	ग	घ	ङ
च	छ	ज	झ	ञ
ट	ठ	ड	ढ	ण
त	थ	द	ध	न
प	फ	ब	भ	म
य	र	ल	व	
स	ष	श	ह	
क्ष	त्र	ज्ञ		

आःझीसं ब्वना च्वनागु च्वय् च्वंगु बा— आखलय् झी
 नेपाल भाषायात यक्व स्वाःगु आखःदु । व थथे खः— जा, ट, ठ,
 ड, ढ, ण, ष, श, क्ष, त्र, ज्ञ स्वाः । अय्सां त्र धाःसा छयलेगु याः ।
 थ्व च्वय् च्वयागु जा, ट, ठ, ड, ढ, ण, ष, श, क्ष, त्र, ज्ञ स्वाः
 धकाः धाःसां मेगु भाय्यागु खंग्वः इमि गथे खः अथे हे (तत्सम
 कथं) नालाः कायेबलय् धाःसा जा, ट, ठ, ड, ढ, ण, ष, श, क्ष,
 त्र, ज्ञ हे छेली । छगू—छगू दसु कयाः स्वयेः—

पञ्च—पञ्चतय्संः पञ्चायतयागु ज्या याइ ।

टपरी—बःमुनी जुयाःनं लप्तेयागु टपरी दयेके मसइला

ठकुरी—नेपालय् ठकुरी धइगु न छता थर दु ।

डम्फु—डम्फु बाजा थाना सँय् समीत यक्व हे प्याखं हुल ।

ढाक्रे—ढाक्रे ज्या याना जुइपि मनूत गति हे मलाः ।

चण्डाल—थ्व चण्डालम्ह मिसां छे भिका नइ मखु ।

षष्ठी—थौं षष्ठीखुनु व मनू अष्टमी धकः धलं लं वने त्यन ।

शुक्रवार—थौं शनिवार मखुनि शुक्रवार तिनि ।

क्षमा—छगूवार जिं द्वंके धुन जित क्षमा याना दिसं ।

त्रिशुली—जिमि त्रिशुली नं छे दु ।

ज्ञान—सफू ब्वनाः छता निता ज्ञान नं कयाः तयेमाः ।

थ्व झिछग आखः नेपाल भाषां च्वये बलय् अथवा मेगु
 भाय्या खंग्वः नेपाल भाषाया पहलं च्वये बलय् छयलेस्वाः ।

उकिं जि नं थन 'भाषा' 'यात नेपाल भाषाया पहलं च्वया
 बलय् 'भासा' धकाः हे च्वया । संस्कृत भासा पहलं 'नासा'
 धका च्वःसा नं ज्यू ।

‘इ’कार

देवनागरी आखलय न्हने अथवा ल्युने पाखें कुइकीगु चियात ‘इ’कार धाइ । थुकेया चि थथे खः [ि,ी] न्हयने कुइका तःगुयात ह्रस्व ‘इ’कार अलय् ल्युने कुइका तःगुयात दीर्घ इकार धाइ । उकिं ह्रस्व इकार न्वंवायंबले चीहाक जुइ । दीर्घ ईकार न्वंवाये बलय् ताःहाक जुइ । मेकथं धायेबलय् गन चीहाकलं इकार धाइ अन ह्रस्व इकार छचलेमाः । अलय् गन ताःहाकलं इकार धाइ अन दीर्घ ईकार छचलेगु यायेमाः । उकिं छुं नं इकार न्वंवायेबले “जि ताःहाकलं धया लाकि चीहाकलं धया” धकाः बिबाः यायेमाः । चीहाकलं धयासा ह्रस्व इकार, ताःहाकलं धयासा दीर्घ ईकार छचले माः ।

ह्रस्व इकार, दीर्घ ईकार छचलेबलय् बांलाक बिचाः यायेमाः । छायाःसा ह्रस्व इकारया थासय् दीर्घ ईकार छय्ल धाःसा अथवा दीर्घ इकार छय्ले माःथाय् ह्रस्व इकार छय्ल धाःसा खँवःया अर्थ हे पाइ । मखुसा आः छगू दसु काये “व ज्यापुचां आलुकि काल ।” थ्व दसुइ छम्ह ज्यापुं आलु पियेत जवय् खवय् चवंगु चा कयाः थथ्याकाः चायागु त्याः लुइकल धइयु अर्थ खः । तर थन आलुकि-या ‘कि’ न्हस्व मयाःसे दीर्घ याताः छय्ल धाःसा “व ज्यापुचां आलुका काल” जुइ । अलय् थुके ज्यापुंचां आलु पियेत त्रायागु त्याः दयेकल मजूसें आलुइ च्वम्ह आलु

स्यंकीम्ह कीचा काल धइगु अर्थ जुइ । अल्य् धाय् त्यनागु अर्थ
हे पाइ । उकि ताःहाक यानाः न्वंवाना थाय दीर्घ इकार छ्यलेगु
यायेमाः । अल्य् चीहाकलं न्वंवानाथाय् ह्रस्व इकार छ्यलेगु यायेमाः ।

आः शी ह्रस्व इकार दीर्घ ईकार जुइव छु छु खंवल्य् गुलि
पायेयो धकाः स्वये । थुकेयात थन वव्य् छुं दसु काये ।

कि- १) अन्न; जाकि, लःकि, थ्वकि, मरिकि इत्यादि । (२) बुई
पुसापियेत दयेकाः तःगु चायागु त्याः- आलुकि, छ्वकि ।
करनामयद्यो रथय् तयेत न्हापलाक लःकि काः वइ ।

की- चिचीधीचापि प्राणीत ।

असारबल्य् बुई यक्व कीचात वइ ।

चि- तुयूगु छता मनसे हे मज्यूगु मसला ।

कैय् चितया मनसे मज्यू ।

ची- ज्या, खं वस्तु न्ह्यागुली नं कम (म्हो) धइगु अर्थ ।

कुसि चीधीसां तःसक स्याक्क न्यायेफु ।

छि- सुयासं वचं तथा 'छ' धकाः धाय् मालं धायेव धाइगु खंस्वः ।

'छि गन ज्ञाये त्यनागु ?'

छी- त्याःचाःया दकल्य् न्हापांगु त्याः ।

व मचां छी, नछि, खं, पि धकाः सछि तक पुस्क त्याः

छाये सः ।

झि- १० या त्याः ।

जिमिथाय् स्कूल्य् झिम्ह मास्तर दु ।

झी- च्वना च्वंपि मनूत फुक्क घय् पुना धाइगु सर्वनाम ।

झी सकलें मिल्य् जुया ज्यायात धाःसा कनय् हे देस

विकास जुइ ।

तिका- थाज्याय् तिकीगु का; तुकिइ तथाः थाइगु का ।

कापः थायेत येका जक दयां मगाः तिका नं माः ।

तीका- तीमाय् च्वंगु का ।

तीका च्वबू बलय् कपाय् ती मजिल ।

दि- धेबाया निंति थःगु सम्पत्ति कतःयात बिया तयेगु ज्या ।

[बःहतय्गु]

म्ह्याय् बिया छ्वयेत धेबा मदया ब्याङ्काया नामय् बुं दि
तया तिनि येवा कयाः हया ।

दी- सी उइगु थाय्, दिप, द्यप;

सीम्ह उइत दी तन ।

पि- नकतिनि वूम्ह मचायाके त्यपचाय् स्वाना च्वनीगु साः ।

हुं कन कं झालय् पि महाःनिम्ह मचा छम्ह वांछ्वया तल ।

पी- झिगू- झिगू प्यथीया ल्याः; ४०;

व योसि पीम्ह मनुखं सालं नं साले मफु ।

बि- बय् चाःचाः तुलाः वनीम्ह ताःहाकम्ह प्राणी; ताहाः

तराइलय् येक्व बि (ताहा) दु ।

वी- लाभा, मुस्या, बकुला इत्यादिया निगू भाग ।

लाभा निबी तयाः ल्वसा छक् दयेकि ।

सिमा- स्वांमासिकं तसकं तमागु मा ।

गुइं यक्व सिमा दु ।

सीमा- सुयातं सिना वनेमा धकाः ब्वबीगु खंग्वः ।

मिसा मचातय्गु बाक् लाकाः योंगुलि मिजं मचातय्त

‘सीमा, इक्कनीमा’ धकाः ब्वःबिल ।

आः थन थाय् छता खँ छु-सीके माः धाःसा छुं नं नां खँग्वः
या ल्युंने दीर्घ ईकार जुया च्वन धाःसा उके आखः सुलाः च्वंगु
दु धकाः थुइके माः । अलय् सुलाः च्वंगु आखः लुइकेवं दीर्घ
जुया च्वंगु ईकार न्हस्व जुइ । धार्थेला नेपाल भाषा धइगु
न्हस्वमय भाषा खः । धयागु मतलव नेपाल भाषा न्हस्वं न्ववाइ,
न्हस्वं हे च्वइ । तर आः यक्व हे दीर्घ न्ववायेगु याये धुंकल,
दीर्घ हे च्वयेगु चलन वये धुंकल । उके यानाः थन यक्व हे दीर्घ
ईकार च्वयेगु नं चलन दल । अलय् दयाः च्वंगु आखः नं तना-
वन । अथवा आखः तनाः दीर्घ जुल ।

आः थन झी तना च्वंगु आखः लुइकेगु नं सुका-पू दु । व
सुका-पू छ्यले धुनेवं गन-गन छु छु आखः तना च्वन धकाः अःपुक
सीके फइ । अलय् अन न्हस्व दीर्घ छुकथं च्वयेमाः धकाः नं
वांलाक सीदइ ।

दीर्घ नाम खँग्वःया आखः लुइकेत तृतीय विभक्ति व सप्तमी
विभक्तिइ छ्यलाः स्वये नं तना च्वंगु आखः सी दइ । आः छगू
दसु कयाः स्वये—

थौं कनय्या खँग्वः तृतीय विभक्ति			सप्तमी विभक्ति	मूखँग्वः	लुयावगु आखः
ई	इलं	इलय्	इल	ल	
जनी	जनिखं	जनिखय्	जनिख	ख	
बही	बहिलि	बहिलिइ	बहिलि	लि	

थन ई, जनी, बही स्वगुलि दीर्घ ईकार खः । अलय्
थुकेयात रूपाबलिइ छ्यलेबलय् तना च्वंगु आखः लुया-
वल । थुके छसि कथं 'ई' लय् सुलाः च्वंगु 'ल'; 'जनी' लय्
सुला च्वंगु 'ख' अथे हे 'बही' लय् 'लि' आखः लुया वल । थुके
पुलांगु रूप अथवा मूखँग्वः छसि कथं इल, जनिख, बहिलि खः ।

थुकथं आः मेमेगु खंग्वलय् सुलाः च्वंगु आखः लुइकेगु
कुतः याये ।

थौं कनय्या खंग्वः	तृतीय विभक्ति	सप्तमी विभक्ति	मू खंग्वः	लुया वःगु आखः
ई	इलं	इलय्	इल	ल
सी	सिकं	सिकय्	सिक	क
	सिलं	सिलय्	सिल	ल
की	किलं	कियाके	किल	ल
मेय्की	मेय्किलं	मेय्किलय्	मेय्किल	ल
फुकी	फुकिजं	फुकिजय्	फुकिज	ज
जी	जिलं	जिलय्	जिल	ल
कजी	कजिलं	कजोयाके	कजिल	ल
झी	झिजिं (सं)	झिजियाके	झिजि	जि
ती	तिलं	तिलय्	तिल	ल
थी	थिलं	थिलय्	थिल	ल
दी	दिपं	दिपन्	दिप	प
धी	धिकं	धिकय्	धिक	क
जनी	जनिखं	जनिखय्	जनिख	ख
पी	पिकं	पिकय्	पिक	क
लाभी	लाभिलं	लाभिलय्	लाभिल	ल
	लाभिकं	लाभिकय्	लाभिल	ल
मी	मिलं	मिलय्	मिल	ल
	मिचं	मिचय्	मिच	च

ली	लिखं	लिख्य	लिख	ख
सली	सलिखं	सलिख्य	सलिख	ख
बही	बहिलि	बहिलिइ	बदिलि	लि

थुकथं दीर्घ ईकार खँबल्य सुला च्वंगु आखः लुइकेगु कुतः याये धुन । श्वयात रूपावली नं छयलाः स्वये धुन । आः थन-थाय् लाक छता खं छु लुमंके माल धाःसा तत्सम खँबः जुल धाःसा छुयायेगु ? थथे धयागु मतलव छुं खँबःया ल्युने दीर्घ ईकार जुया च्वंगु मेपिनिगु भाषायागु खँबः बल धाःसा छुयायेगु ? श्वयात रूपावली छ्यलें बल्य् छुयायेगु ? मेपिनि व्याकरणया नियम कथं हे छुं खँबःया ल्युने दीर्घ ईकार जुइगु खँबः नं दइ । तर आखः तनां च्वना मखु । छुं तत्सम खँबःया दसु कयाः स्वयेः- वागमती, बिष्णुमती, त्रिशुली, कोशी, पञ्चमी, नेपाली, हिन्दी, मैथली इत्यादि थुजःगु तत्सम खँबल्य् दकल्य् ल्युने च्वंगु इकार दीर्घ च्वइ । आः श्वयात रूपावली छ्यलेबल्य् गथे यानाः च्वयेगु-वागमती याना च्वयेगु लाकि, वागमतीइ याना च्वयेगु लाकि, वागमतिइ याना च्वयेगु ? वास्तव्य् श्व कचवंया विषय हे जुया च्वंगु दु । नेवाः पहलं च्वयेगुसा वागमतिइ यानाः च्वयेमा; तत्सम खँबःयात रूपावली छयलाः तःगु धकाः सी दयेकेसा वागमतीइ धकाः च्वइ । थथे याना च्वयेबल्य् आपाः हे हिसि मडु खनेदयाः मूल खँबः व रूपावली छयलाः तःसां वागमती हे च्वयेगु नं याः ।

छे ज्या

१, 'इ'कार धइगु छु ? श्री नेपाल भाषाय् न्हस्व इकार गन छचलो अल्य् दीर्घ इंकार गन छचलो कना दिसं ।

२, ऱहसुव इकार चवये माःथाय् दीर्घ ईकार अलय् दीर्घ इंकार
 चवये माःथाय् ऱहसुव इकार चवल धायेवं छु जुइ ? ववय् बिया
 तःगु खंऱवःया दथुइ पाःगु सी दयेक अर्थ कना खंऱुइ छयला-
 दिसं ।

चिकु	निगः
चीकु	नीगः
जि	मि
जी	मी
झिम्ह	सि
झीम्ह	सी
ति	ती

३, तंगु आखः गथे याना लुइकेगु ? ववय् बिया तयागु खंऱवलय्
 च्वंगु तंगु आखः लुइका दिसं -

मातकी,	ई	कपी
पुन्ही	ववकी	तःगःजी
खापाधी		

‘उ’कार

देवनागरी आखलय् ऱहचंने अथवा ल्युंने पाखे तुति चाः-
 तुइका तःगु चियात ‘उ’कार धाइ। थुकेया चियथे खः[ॲ, ॲ]। ऱहचंने
 पाखे स्वकातःगु तुतियात ऱहसुव उकार अले ल्युंने पाखे स्वकातःगु

तुतियात दीर्घ 'उ'कार घाइ । उकिं न्हस्व उकार न्वंवाय्बले
 चीहाकः जुइ । दीर्घ उकार न्वंवाय्बले ताःहाकः जुइ । मेकथं
 धायेबल्य् गन चीहाकलं उकार घाइअन न्हस्व उकार छचलेमाः ।
 अले गन ताःहाकलं उकार घाइअन दीर्घ उकार छ्ययलेगु यायेमाः ।
 उकिं छु नं उकार न्वंवाय्बले "जि ताःहाकलं धया लाकि
 चीहाकलं धया" धकाः बिचा यायेमाः । चीहाकलं धयासा न्हस्व
 उकार, ताःहाकलं धयासा दीर्घ उकार छ्ययलेमाः ।

इकार छ्ययलेबल्य् बाँलाक बिचाः यायेमाः थें थुकेनं अथे
 हे बाँलाक बिचाः यायेमाः । थुकेनं न्हस्व उकारया पलसा दीर्घ
 उकार छचल धाःसा अथवा दीर्घ उकारया पलसा न्हस्व उकार
 छचयल धाःसा खंग्वःया अर्थ हे पाइ । आः छगू दसु न्हचंने कयाः
 स्वये, "ज्यामि कु कुबिल ।" थन छम्ह ज्यामि ज्या याइम्ह मनू
 दु । वं कु (भारी) कुबिल । अथवा व ज्यामि भारी ल्हना येन
 धइगु अर्थ खः । आः श्व 'कु' यात दीर्घ उकार याना छकः
 स्वये "ज्यामि कू कुबिल ।" थन छम्ह ज्यामि ज्यायाइम्ह मनु-
 खं बूँ पालेगु कू ल्हना येन धयागु अर्थ जुइ । थुकथं न्हस्व उकार
 याः बल्य् भारी धइगु अर्थ जुयाः च्वंथाय् दीर्घ उकार याये धुने
 सात बूँ पालेगु ज्याभः जू वन । उकिं ताःहाकः चीहाकः छु
 न्वंवाना व स्वयाः जक न्हस्व उकार, दीर्घ उकार छचलेगु
 यायेमाः ।

आः छगू हे खंग्वल्य् न्हस्व उकार व दीर्घ उकार जुइ
 धुनेसात गुलि अर्थ पाय्यो छकः स्वये—

कतु-पुलि च्वय् न्ह्याइगु वसः; बाग सुरुवाः ।

व मिजं तःसकं मछाः मजू, सकलें दुथाय् हे कतु छगः जक
न्ह्यानाः वल ।

कतू-कपाय् पयना नतुलिइ ग्वारा चिनाः तःगु का ।

कतुलिइ सन धायेव भाता लुइयो ।

कुकु-मचाभासं थ्वंयात धाइगु खंग्वः ।

बाबु-कुकु नल धायेवं आय्क जुइयो ।

कुकू-खा खास्वय् च्वना हिसि मदइगु अवस्था ।

व माखा कुकू च्वन उकिं न्यायेयो ।

कुसा-वा अथवा निभाः त्वइबलय् कुइगु वस्तु ।

वा वइबलय् कुसां कुइमाः ।

कूसा-कुलेगु ज्या याःसा धइगु अर्थ ।

कुसाकुति बांलाक कूसा जक बजि बांलाइ ।

क्वपु-इयाःया च्वय् तइगु सिंयागु पाता अथवा सिमन्तियागु पाता ।

थौकनय् इयाःया च्वय् सिमन्तियागु क्वपु धलान यायेगु
चलन वल ।

क्वपू-फय्तुइया निंति सिंयागु पाताय् तुतिप्यपा तया दयेकाः
तःगु त्वाकः ।

मिसातसें क्वपुतिइ च्वना जा नये मत्थो हं !

खंपु-खंग्वःया खंग्वः स्वानाः दयेका तःगु ताहाकगु खं. वाक्य ।

अंग्रेजी भासं गतिलाक खंपु छगू हे बांलाक च्वये मसःम्ह
मनुखं छु अंग्रेजी भाय् ब्वनानइ ।

खंपू-खंयागु सिललिलेवार;

खंल्हाना च्वंगु खंपू हे मस्यूम्हेसिया द्योने द्योने खंल्हाः
वयेमाः जान्याम्ह मनू ।

चकु- चायेके, तिये याये ज्यूगु छताजिया चायेगु चीधंचागु
ज्याभः ।

चकु घाना जुल धायेव धाः जुइयो ।

चकू- गंसिचाम्ह; मल्ह्वंम्ह (मनू)

गंसिचाम्ह मनूयात चकूचा न धाः; चखूचाम्ह न धाः ।

जु- लं अथवा लाकांया ज्वः । निपा लाकां अथवा ले सुरुवाया
छगू ज्वः (सेट)

वांलागु लं छजु हे मद्रु, ब्याहा, भव्य गथे नायावनेगु ?

जू- कौ व्हाना म्हितीगु कासा ।

जू म्हिताः व मनुखं यक्व हे धेबा बुकाः दल ।

ताकु- व्छालुगु वस्तुलिइ लःया भाग मगाना 'ठोस' या भाग
आपाः जुया आता आतां जुइगु ।

ताकुगु थ्वं त्वन धायेव तःसकं इकुइयो ।

ताकू- वव्येलं अथवा इसं आलु अथवा अजगु हे वस्तु तानाः
लिहां वःगु कूचात ।

स्यंगु आलुइ ताकूचात यक्व हे पिहां वः ।

थपु--चवयेंपांखे स्वःगु

व मनु म्वाइथें हे मच्चं, थपु ववपु हे पाये मजी धुंकल ।

थपू--विकास; छुं ज्याखें, थाय् जन-जन भिका यनेगु ।

मनूतय्गु बिचांः हे बामलाय्कं देय् थपू याये फइ मखु ।

थु-- वामुगु अथवा गंगु वस्तु चिची म्हु यांनाः चिनातःगु ।

पाछें छथुया स्वम्बह, ओहो, छु यांना तस्कारि नयेगु ?

थू-- तांनय् अथवा तांगालय् कापः थायेया निति तुकि तया
जवय् खवय् ब्वाकीगु वस्तु ।

थू छथु मखुधासं वंबलय् कापः हे ह्वखना बिल ।

दु-- छुं वस्तु अथवा मनू दनि धइगु अथे ।

जि थौकनय् थन दु,मर्सय् वनेगु मयाना ।

दू-- (१) बिहा बलय् भम्चा कुवीगु म्वस्तु (२) दुःखं चवनेगु ज्या

(१) थौकनय् भम्चा कुवीत दू वाल, न्ह्याम्हेसियां मोतरय्
तया यनीगु । (२) वया कका सिनाः थौःह्य् दू माः ।

धु-- म्हया छ्यनंनिसें तुति तकया ल्याः ।

व ह्यधुछिया ५ फूट ६ इन्च जक दु ।

धू-- ज्यालगय् मजूगू नचुगु वस्तु ।

जिगु क्वथाय् यक्व हे धू दत ।

निसु-छुं नं पिनातःगु तरकारी बुया वयाःनं तःपु मजूगु ।

साः तःगु मगाःजुइ थव लाभा गपाय्सकं निसु धाये ।

निसू निबः अःपां दना तःगु ल्याः ।

व दकःमि तःसकं थकाः, निसू अःपां अगः दंबलय्
बजि नये त्यय्धुंकल ।

न्हू- नीप्यधौयाल्याः; न्हिछिया नां,

व मिसा वियाः छ्वसेलि छन्हू धकाः हे थःछेय् मच्चं ।

न्हू - नकतिनियागुः आःतिनियागु;

न्हूम्ह भौमचा जुयाः थः छेय् हे छ्वक्थे नुगः स्याः ।

फु- याये फइगु बल्; शक्तिः

जि ला नये छता फु, मेगु छुनं याये मफु ।

फू—सिधःगु; मन्तगु दकल्य् लिपायागु;

छ वःगु व समय् बजि फूगु पाःलात ।

भु—जा तथा नयेया निंति दयेका तःगु धातुयागु थल;

जाभु धइगु लः लहाना बी मत्थो धाइ ।

भू—थकालि न्वक् तया नियम पूर्वक नइगु भव्य् ।

न्होपां खुनु छ्वयला तथा नइगु भव्ययात छ्वयला भू धाइ ।

मुसः—कुतिइ वा नचुकेया निंति तथा तःगु नयागु चाः ।

मुसः हे मदुगु कुतिइ कुति वाना नं जाकि जुइला ?

मूसः— तःसक साःगु अय्ला; तःसकं ब्वाज्या कंगु भिगु अय्लां;

मुसःगु अय्लाः छथु स्याः बलय् न्ह्याथाय् स्वःसा ह्याइपुसे

च्वंगुथें जुल ।

मुसि-कुसाया कापः फयेकेत तथा तःगु तार अथवा छेंया पौ

फयेकेत बैगलय् तइगु छता सिं,

मूसि-गंगु सि; गंगु फलफुल; मदयक मगाःगु सि ।

म्हूसा--तांनय् अथवा तांङ्गलय् कापः तुलीगु सिं ।

म्हूसाय् कायंः बांलक तुलेमाः ।

म्हूसा- न्हुयेगु ज्या याःसा; छुं वस्तु म्हूषेत थिक याःसा;

दायेत लहाः लहव नगु याःसा ।

दायेत लहाः छकः भूसाः ग्याः म्हेसिया फुति यायेमाः ।

सु-लयाः गंकाः तःगुः वामां ।

थपले वामां बांमलागुलिं सु येक्व मदु ।

सू-- बास्युगु ल्वसा धासाया नवःगु बास् ।

अचारय्, लाय् प्याज तलकि याकन सू नवयेयो ।

सुसु--(१) मचाभासं चवकयात धाइगु खंग्वः । (२) अन सु
ग्वःम्ह मनू दु धकाः न्यनीगु ।

लासाय् सुसु याये मत्यो ।

सूसु--सुसु मनू दु मस्यूगु ।

भ्वय् वःथाय् जकं, सूसु का म्हहे सीके मफु ।

हू— छब; कच्युगु छुस्या;

म्हापा भुल्याःचातय्त छ्वयागु हुबजि; हुश्वं
नके त्वंके यायेमाः हं !

हू— वय्सू; वय् पहः ।

व हू वःम्ह मनूयागु छु खं ल्हायेगु ।

आः झी हानं दीर्घ 'उ'कार पाखे वने । झीसं स्यू दीर्घ
आखलय् आखः सुला चवनी । अत्र हे ल्पाखं दीर्घ 'उ'कारय् नं
आखः सुलाः चवनीगु जुल । अय्सा श्व दीर्घ 'उ'कारय् छु छु
आखः सुला चवनी । व ग्वःगः दु व छकः स्वये । चवय् थें थुके नं
तृतीय विभक्तिइ व सप्तमी विभक्तिइ छचलाः स्वयेमाः । अले तंगु
आखः नं लुवाः वइ, श्वया मूल रूपनं लुया वइ । थन कवय् छुं
व्वंज्या बिया तयागु, दु व छक स्वये ।

थौं कनय्या खंग्वः	तृतीय विभक्ति	सप्तमी विभक्ति	मू खंग्वः	लुयाः वःगु आखः
घुकू	धुकुति	धुकुतिइ	धुकुति	ति
घाःखू	घाःखुलि	घाःखुलिइ	घाःखुलि	लि
अंगू	अंगुलि	अंगुलिइ	अंगुलि	लि
दुचू	दुचुलि	दुचुलिइ	दुचुलि	लि
जू	जुलि	जुलिइ	जुलि	लि

भुत्	भुत्लि	भुत्लिइ	भुत्लि	लि
मत्	मत्लि	मत्लिइ	मत्लि	लि
पथ्	पथुलि	पथुलिइ	पथुलि	लि
दू	दुलि	दुलिइ	दुलि	लि
दू	दुखं	दुखय्	दुख	ख
धू	धुलं	धुलय्	धुल	ल
मनू	मनुखं	मनूयाके	मनुख	ख
तापू	तापुलि	तापुतिइ	तापुति	ति
सफू	सफुति	सफुतिइ	सफुति	ति
दबू	दबुलि	दबुलिइ	दबुलि	लि
छ्वय्लाभू	छ्वय्लाभुलि	छ्वय्लागुलिइ	छ्वय्लाभुलि	लि
मू	मुलं	मुलय्	मुल	ल
	मुलि	मुलिइ	मुलि	लि
खलू	खलुति	खलुतिइ	खलुति	ति
कःसू	कसुति	कसुतिइ	कसुति	ति
लःहू	लःहुलि	लःहुलिइ	लहुलि	लि

च्वय् ब्वंज्यां दीर्घ 'उ'कारय् छु छु आखः सुला च्वंगु दु
घकाः सी दत । आः छता खं छु सी धाःसा सप्तमी विभक्तिइ लः-
हुलिइ, कःसुतिइ, हलुतिइ, खलुतिइ इत्यादि धकाः न्ह्योने च्वंगु
'इ'कार च्वये धुंका हानं ल्युंने 'इ' च्वयेमाः घकाः सिल तर श्व
नियम व्यवहारय् उलि मज्यो । श्व नियमयात छकलं अःपुक
लःहुली, कसुती, हलुती, खलुती च्वयेगु याः । श्वयात नं पाय्छि
धकाः मानय् याः ।

छेंज्या

१, 'उ'कार धइगु छु ? नेपाल भाषाय् ह्रस्व 'उ'कार गन छयली अलय् दीर्घ 'उ'कार गन छयली ? कनादिसं ।

२, ह्रस्व 'उ'कार चवयेमाः, थाय् दीर्घ 'उ'कार अलय् दीर्घ 'उ'कार चवये माः थाय् ह्रस्व 'उ'कार चवल धायेव छु जुइ ? दसु नापं बियाः थुइका दिसं ।

३, कवय् बिया तःगु खंगवःया दथुइ पाःगु सी दयेक वयना खंपुइ छयलाः दिसं ।

कु	कुछि
कू	कूछि
केपु	खु
केपू	खू
चाकु	चु
चाकू	चू
जामु	झिकु
जामू	झिकू
तु	थाकु
तू	थाकू
धुकु	पु
धुकू	पू
बाकु	भुतु
बाकू	भुतू
मुसु	वाकु
मुसू	वाकू

सुकु
सुकू

४, ववय् बियाः तःगु “थौं कनय्या खंग्वः” या “मू खंग्वः” नं
बियाःतःगु दु । उकेया रूपावलिइ छयलाः पूवकाः दिसं ।

व्वनेकू	व्वनेकुथि	लाय्कू	लाय्कुलि
सुखू	सुखुलि	सनांगु	सनांगुथि
ध्याच्	ध्याचुलि	गजू	गजुलि
माथू	माथुलि	सन्दू	सन्दुक/सन्दुख
धुनू	धुनुलि	किनू	किनुलि
धापू	धापुलि	लवू	लबुलि
तेभू	तेभुलि	इमू	इमुलि
हलू	हलुख/हलुति	चसू	चसुलि

५, ववय् बियाः तःगु खंग्वलय् सुला च्वंगु भ्राखः लुइकाः दिसं ।

न्वकू	वाकू
फय्कू	माराखू
लिपिगू	मीच्
कतू	भ्वंश्चू
बंघू	पनू
दापू	जामू
खमू	दल
गसू	

मिलाफुति व सिन्हःफुति

नेपाल भाषाय् खंल्हाय् बले यव्व खंग्वःत न्हासं श्वयेका न्वंवाये माः । अले श्व न्हासं श्वःगु खंग्वःत चवयेबलय् नं न्हासं श्वःगु चिचात तयेमाः । अलेजक व्वनेबलय् ज्याछिक अर्थ पिज्व-येक व्वने फइ । मीगु भाषाय् न्हासं श्वयेकेगु निगूचि दु-छता मिलाफुति, मेगु सिन्हःफुति । आखःया छयंफुसय् मिला अथवा तिमिला बांलुइक तइगु चियात मिलाफुति धाइ । श्वयात इंचा-फुति न धायेगु याः । छाया् धाःसा श्व ईंचा बां नं लू । थुकेयात नेपाली भाषां चन्द्र बिन्दु धाइ । थुकेया चि यथे खः [-]

मेगु न्हासं श्वइगु चि सिन्हःफुति खः । श्व कपालय् सिन्हः तीर्थे आखःया चवसं छगू फुति तइ । उकि श्वयात सिन्हः फुति धाःगु खः । श्वयात नेपाली भाषां शिरबिन्दु धाइ । थुकेया चि यथे खः [-]

आः श्व निगू चिया अर्थ छु छु ले, श्व गन-गन छ्यली, श्वयात न्वंवायेबलय् गथे याना न्वंवायेमाः, श्व निताया दथुइ छु छु पाः (फरक) ? श्व छकः स्वये ।

मिला फुतिया अर्थ चीहाकलं न्हासं श्वइगु खः । उकि मिलाफुति धइगु न्हस्वया चि खः । श्व चि गन चीहाकलं न्हासं श्व अन जक मिला फुति छयलो । उकि गन मिला फुति तइ अन

चीहाकलं न्हासं श्वय्क न्वंवायेमाः । आः दसु कयाः स्वये—कं, खं, दं, बं ।

आः झी सिंहःफुतिइवये । सिंहःफुतिया अर्थं ताःहाकलं न्हासं श्वइगु खः । उकिं श्व सिंहःफुति धइगु दीर्घया चि खः । श्व चि गन-गन ताःहाकलं न्हासं श्वइ, अन अन श्व सिंहःफुति छयली । उकिं गन सिंहःफुति छयली अन ताःहाकलं न्हासं श्वयक न्वंवाये माः । दसु कयाः स्वये—कं, गं, नं, दं, बं ।

आः थन बांलाक सीदत—वहे आखलय् मिलाफुति छयलेवं छता अर्थसा व हे आखलय् सिंहःफुति छयलेवं मगु अर्थ जुइ । झीसं च्वय् 'क' आखलय् मिलाफुति छयलेवं चाय् दुने च्वंगु हाकुगु साः लगय् जुइगु चा धकाः अर्थ जुइ । अले व हे 'क' यात सिंहःफुति छयलेवं स्वांमा सिमाय् दइगु मुलुथे च्वाउंसे च्वंगु सुइगु वस्तु धकाः सी दत ।

हिं—छुं वस्तु थुखे ह्येकेत ज्या व्वयेगु खंग्वः ।

दसु—मकः छगः थन हिं ।

हिं—अचारय तयेगु छता साइगु मसला ।

दसु—अचारय् चिकं व्हायेबलय् हिं छकू व्वयेकि ।

कुं—छुं वस्तु च्याकेबलय् हाकुक दना वइगु ग्यास ।

दसु—प्याःगु छुसि दुया जाः थुइ बलय् तःसकं कुं वः ।

कुं—निगू तप्यंगु वस्तु त्वाना च्वंगु थाय् ।

दसु—खिमु थाय् व्वथाया कुं खने मडु ।

श्व च्वय्या दसुं छता खं छु सी दत धाःसा मिला फुति । सिंहः फुति दीर्घ 'इ'कार व दीर्घ 'उ'कारय् गुबलें च्वनी । खु । उके तये मज्यू ।

अ—खं ल्हाइ बलय् खं थुल धकाः चीहाकलं धाइगु खंग्वः ।

अं, छं धाःगु खं जि थुल ।

अं—दुने तःधंगु पु दइगु छता म्हासुगु सि ।

अं धइगु म्हासुगु हे नयेमा; वामुगु नल धायेबं ज्वर वयेयो ।

उं—१) खं ल्हाःगु थुल धायेवं धाइगु खंग्वः (२) सुनानं
छुं ज्या ब्वःगुलिइ म्हा धकाः धाये माल धायेव धाइगु
खंग्वः ।

उं, छं धायेव जि अन थ्यंक वनीला ?

उं—ह्यामु, वामु, वंचु, हाकु इत्यादि हरेक किसिमया बुत्ता ।
रंङ्ग;

वया ल्वाःया उं तुइसे च्वं ।

खं—मनय् च्वंगु विचार कनेगु ज्या ।

लाता जुया वं खं छगू हे कने मसः ।

खं—१) चाःतूगु तरवार (२) छुं वस्तु मिखां खन धइगु अर्थ ।
करुवा खुं बिस्सुं वंगु सुनानं मखं ।

गं—गनं छथाय् वने त्यंम्ह मनूयात पनेगु ज्या या धइगु अर्थ
माःतम्ह मेपि नाप ल्वाः वने त्यना कलातं कारे छकः
गं धकाः ग्वहालि पपबं जुल ।

गं—क्ववसां पुइका तःगु थलथे च्वंगु छताजिया तां तां थायेगु
बाजा ।

सुथय् दयःयात खेचाय्की बलय् गं थायेमाः ।

छुं—छेय् अथवा बुंइ वा अथवा अन्न त्याइम्ह न्हेपं ताःहा-
कम्ह प्यपा तुति दुम्ह चीधीचाम्ह प्राणी ।
छुं बःगु क्वथाय् अन्न स्वःथने मज्यू ।

छुं—न्हागुसां उगुं थुगुं ज्याखं अथवा वस्तु ।

वयानाप छुं हे खं ल्हाये मज्यू , दक्व हे कना बीयो ।

जं—दुसलं ववय् प्यनं च्वय् जनी चीगु थाय् ।

जनी चिनाः ज्या मयात धायेव जि ला जं स्यायेयो ।

जं—सं; मिसातय् सतुवतु थुना तःगु सं ।

स्वः ल्हुइ हथाय्गुलिं व मिसाया जं छ्यने तःसकं थाकु ।

द्यां— सालूयाः ततःपागु वस्तु छथाय् हे मिलय् याना तःगु ।

रामचिके किताव कापि ला दयां दयां हे दु ।

द्यां— बुंया छगू व्वाः व मेगु व्वाःया दथुइ थां वःगु भाग ।

बुंया द्यां तद्यां याये मज्यू, द्यां छाये थाकु ।

पं— सालूया तःतःपागु वस्तु छथाय् हे मिलय् याना तःगु ।

रामचिके पं-पं हे किताव कापि दु ।

पं— कचा मचा दुइ मखुगु, गथः-गथः दयाः तःसकं तःमा

जुइगु छताजिया सिमा ।

पंभुजालय् कय्मुइचात हाल, द्यो छिमुईन ।

प्वं— लः खयाः चागःचार्ये जुया आकासं बंय् कुकुं वइगु वस्तु ।

छ्वमा तःमा जुलकि प्वं वइगु, झलय् छ्वमा त्वः ल्हुइगु ।

प्वं— छालिगु; छुं नं मदुगु थाय् अथवा थल ।

प्वंखः थाइबलय् दकुलिइ सुं हे वइमखु ।

बालं— बछि लं, न्यासे वनेंगु लंया बछि ल्याः ।

बागद्वार वनाः बालं वने धुंकाः तिनि लं दापा जुल धकाः

सिल ।

बालं- छुं भतिचा घेवा कयाः छे अथवा छुं वस्तु ज्याय् छयलेत
बीगु ।

रामचां थःगु छे छुं बालं बिया तल ।

यं- यनेगु ज्या धकाः ज्याया ब्वयेगु खंग्वः ।

का श्व त्वगिया अस्पताल यं ।

यं- कपाय् पयनेगु छताजिया यन्त्र (मेसिन) ।

इमि छेय् यं दयाः नं कपाय् पयने मसः ।

सं- छचनय्, म्हय् दइगु, चिची पुचागु, मिइ थीकलकि झौ
जुइगु वस्तु ।

नेपालितय् सं हाकु, अंग्रेजीतय् सं भुय् अय्सां थःथःगु सं
थःत बांलाः ।

सं- चाया थलबलय् तज्याना दइगु भू ।

त्वहेतय् छकः थ्यूबलय् चाया धःप संबाल ।

हं- सिं प्वाः खनीगु सिकःमितय्गु छता ज्याभः ।

सिकःमि सिं प्वाः खनेत हं छथु हल ।

हं- सुनानं सःतीबलय् लिसः कनीगु खंग्वः ।

जि अपाय्सकं सःतां हे वं 'हं' मधाः ।

हुं- उखे वनेगु ज्या या धकाः धायेगु ।

छ जितः मयो, याकन प्याहां हुं ।

हुं- उखे च्वंगु वस्तु कयनेत धाइगु खंग्वः ।

हुं खंना, हुं व वंम्ह दाइचा छम्ह जितः यो ।

आः हानं छकः झौ सिन्हःफुतिइ हे वये । च्वये धयाथे
सिन्हःफुति धइग दीर्घया चि खः । श्वया ल्युंने आखः सुलाः

च्वंगु दइ । छायाःसा नेपाल भाजाय् दीर्घ आखलय् आखः
सुला च्वंगु दइ । अले सुला च्वंगु आखः लुयाः वयेवं व खंग्वःया
मूल खंग्व नः लुया वइ ।

ज्ञासं, आः ज्ञीसं सिंहःफुति दुगु खंग्वलय् छु छु आखः
सुला च्वंगु दु, रूपाबलिइ छ्यला स्वये ।

थौं कनय्या खंग्वः	तृतीय विभक्ति	सप्तमी विभक्ति	मू खंग्वः	लुया वःगु आखः
अं	अनं	अनय्	अन	न
इं	इंसं	इंसय्	इंस	स
उं	उनं	उनय्	उन	न
कं	कथं	कथय्	कथ	थ
गं	गनं	गनय्	गन	न
चं	चनं	चनय्	चन	न
उजं	उजनं	उजनय्	उजन	न
बझां	बझानं	बझानय्	बझान	न
तं	तमं	तमय्	तम	म
हथं	हथनं	हथनय्	हथन	न
धं	धनं	धनय्	धन	न
नां	नामं	नामय्	नाम	म
पं	पथं	पथय्	पथ	थ
बं	बथं	बथय्	बथ	न
भ्वं	भ्वंतं	भ्वंतय्	भ्वंत	त
छुमां	छुमानं	छुमानय्	छुमान	न
यं	यंतं	यंतय्	यंत	त

बरां	बरामं	बरामय्	बराम	म
धलं	धलनं	धलनय्	धलन	न
कवं	कवनं	कवयाके	कवन	न
असं	असनं	असनय्	असन	न
एवहं	एवहनं	एवहनय्	एवहन	न

छेँज्या

- १) मिलाफुति व सिन्हःफुति धइगु छु ? नेपाल भासाय् मिला-
फुति व सिन्हःफुति गन गन छ्यली ?
- २) मिलाफुति छ्यलेमाःथाय् सिन्हःफुति, सिन्हःफुति छ्यलेमाःथाय्
मिलाफुति छ्यल धायेव छु जुइ ? दसु नापं बियाः थुइका
दिसं ।
- ३) वयय् बियाः तःगु खेंवःया दथुइ पाःगु सी दयेक अर्थ वयना
खेंपुइ छ्यलाः दिसं ।

कं	कुं
कं	कुं
तं	तुं
तं	तुं
दं	दुं
दं	दुं
धुं	बुं
धुं	बुं
लं	हुं
लं	हुं

४) क्वय् बिया तःगु “थौं कनय्या खँवः” या “मू खँवः” नं
बियाः तःगु दु । उकेया रूपावलिइ छ्यला पूर्वकाः दिसें ।

न्हाकं	न्हाकम	लाकां	लाकाम
नकिं	नकिम	छुकिं	छुकिन
कुं	कुन	क्वं	क्वन
खि	खिन	अःखुं	अःखुन
चखुं	चखुन/चखुति	खिख्वं	खिख्वन
आगं	आगम	गां	गाम
तगिं	तगिम	पवगिं	पवगिन
गुंगुं	गुंगुन	ग्यां	ग्यान
सिग्वं	निग्वन	चां (माया केहें)	चाम
सःचि	सःचिन	छ्वचुं	छ्वचुन
छ्व	छ्वन	भुजिं	भुजिन
भुजुं	भुजुन	चतं	चतन
कतां	कताम	पति	पतिन
तुं	तुंथि	थां	थाम
बथां	बथान	अथि	अथिन
दिं	दिन	दयां	दयान
वद्यां	वद्याम	द्वं	द्वन
जधुं	जधुन	ध्वं	ध्वन
ध्वां	ध्वान	सनां	सनान
कपं	कपन	क्वाःपि	क्वाःपिन
पुं	पुन	प्यं	प्यन
चबां	चबान	ब्यां	ब्यान

यां	यान	गाय	गायन
प्वरि	प्वरिन	इलां	इलाम
चिलि	चिलिम	वां	वान
तःसि	तःसिन	स्वां	स्वान
हि	हिन		

लिफुति

‘अ’कार व ‘आ’कारया ल्युंने च्वय् व क्वय् यानां निगू
 फुतिचा तइगुयात लिफुति धाइ । थ्वचि थथे खः [:] । थुकेयात
 विसर्ग नं धाः । लिफुति ‘अ’कारय् व ‘आ’कारय् जक तइ । मेथाय्
 गननं छ्यली मखु । छ्यले न मज्यू । अकार व आकार यात
 ताःहा याना धाये माल धायेव लिफुति छ्यलेमा उकिं लिफुति
 धइगु दीर्घया चि खः । नेपाल भासाय् लिफुति धइगु हे
 मछ्यःपि मनूत नं दु । गुलि ‘अ’कारय् जक लिफुति छ्यलः
 ‘आ’कारय् छ्यली मखुपि नं दु । ‘आ’कारय् लिफुति छ्यली
 मखुपिनिगु धापू छु धाःसा ‘आ’कार धइगु थःथम हे निगु
 मात्रा, थःथमं दीर्घ खः । उकिं ‘आ’कारय् लिफुति छ्यलेम्बाः
 धाइ । तर झीगु नेपाल भाषाया थःगु हे पहः दु । नेपाल
 नेपाल भाषाय् ‘आ’कारयात नं ह्रस्व अथवा चीहाकलं न्वं वायेगु
 चलन दु । पद्ययागु खं त्वःताः गद्ययागु खं ल्हायेबल्य् झी
 ‘आ’कार नं ह्रस्व हे जू । उकिं दीर्घ यायेत नं लिफुति छ्यले
 माल ।

मेगु खं झीसं आखः तना च्वंथाय् जक दीर्घं यानां न्वं वाइ । उकिं गन 'अ'कार व 'आ'कारया ल्युंने आखः सुलाःचवनी अथवा आखःतना चवनी, अन लिफुति तइ । श्वयात मेकथं धाये-बलय् गन लिफुति दइ, अन आखः तना च्वंगु जुइ । थुकथं लिफुतिया अर्थ हे आखः सुला च्वंगु खः ।

चवय् न्ह्यथं कथं नेपाल भाषाय् 'अ'कार 'आ'कार निथासं लिफुति मछ्यःपि नं दु । 'आ'कारय् जक लिफुति मछ्यःपि नं दु । आपालं मनूनसैं 'अ'कार 'आ'कार निथासं लिफुति छ्यः । आः थन न्ह्यसः छगू छु वये फु धाःसा लिफुति तल धाःसा छु जुइ, मतल धाःसा छु जुइ ?

दकलय् न्हापलाक, नेपाल भाषाय् लिफुति मतःसे चवल अथवा व्वन धाःसा पाय्छि जुइक खं ग्वःया अर्थ पिज्वइ मखु । हाकनं न्वंवाये बलय् लिफुति दुथाय् चीहाकलं न्वं वायेगु अथवा लिफुति मदुथाय् तःहाकलं न्वंवात धाःसा पाय्छि-पाय्छि अर्थ पिज्वइ मखु । निगूगु खं, गन लिफुति तयमाःगु खः अन लिफुति मतल धायेव आखः सुला च्वंगु दु लाकि मदु, आखः सुला च्वंगु खः लाकि मखु धकाः सीके थाकु । छग दसु ! काये 'सा' व 'साः' ।

सा धाये बलय् मेय् पाय् धीम्ह दूर न्ह्याय् दुम्ह प्यपां चूम्ह छम्ह पसु गुकेयात हिन्दु धर्मय् लक्ष्मी धकाः हना तल ।

साः धाये बलय् वामा, छ्वामा स्वां, तरकारी इत्यादि बांलाक बुइकेत तइगु छता वनस्पतिया नसा ख ।

श्व निगुलिइ न लिफुति मतल धाःसा व्वने बलय् चवये बलय् गुगुपतिइ आखःया गुगु अर्थ धकाःसीके थाकुइ । उकिं थाय् स्वयाः लिफुति ला तये हे माल ।

आः झासे 'अ'कार व 'आ'कारय् लिफुति तल अथवा मतल
धाःसा छु छु अर्थ गुलि पाइ ? थव नं छकः स्वये:-

अजा—बाःया बाः; बाज्या;

जिमि अजा थौकनय् चय्गुदं दत ।

अजाः— तःसकं मभिंस्ह ह्याउंमचा ।

थव मचा तःसकं अजाः, बंय् ला पलख हे मच्चं ।

इता— दक्षिण दिशा ।

इता पाखे स्वःगु छेय् तःसकं निभाःखइ ।

इताः— द्येःया नामय् च्याकाः बीगु चिकनं प्याःगु कायागु
प्वोय्चा ।

द्यःयात इताः च्याका मत बीमाः ।

कका—बौया किजा; चिरी बाः ।

जिमि बाःया किजायात जि कका धायेगु याना ।

कःका—भुतुमालिइ च्वय् व क्वय् यानाः चीगु तःपुगुका ।

जिमि थाय्ला कःका मधाःसे ककंका धाइगु ।

क्वता—छुं बस्तु काकाः कायेगु ज्याभः; चिन्ता; गय्लि ।

नालय् गुचा कुतुंचंसा क्वताचां काकाः का ।

क्वताः—इयालय् क्वस्वये थाय् बेथां कथं तयातःगु सिंयागु
कथि अथवा नं यांगु दन्दि ।

इयाःया क्वताः त्वःधुया व मचा कुतुं वन ।

खल—वा पायेगु थाय् ।

वा पायेगु व वा दायेगु थाय् यात खल धाइ ।

खलः— येक्व मनूत मुना च्वंगु पुचः ।

थौकनय् नेपाल भाषा मंकाः खलः नं यक्व तःघं जुयाः
वल ।

खवला- १) सिमा अथवा पासिया पिने च्वंगु वः (छवः)

२) थ्वं अय्लाः त्वनेया निति दयेका तःगु धातुयागु
चीगःचागु थल ।

रामचां न्याखवला थ्वं त्वन ।

खवःला- लः यक्व तथा (मेय्यागु) ला, छेगू तथाः दायेकाः
खवयेका तःगु ला; तःखाः ।

चिकुलां खवःला दायेकाः नये तःसकं साः ।

ग्व- थःम्हसें मालाम्ह गनू, प्राणी अथवा वस्तु गन दु घकाः
न्यनीगु खेग्वः ।

ग्व रामचा गन दु ?

ग्वः- खास् हाकःव्या सी मदुगु वस्तु । ग्वाराचिंगु वस्तु ।

जा थुइत जासि छग्वः हे मदु, छुके थुइगु ?

च्या- क्वाःलखय् तथा दायेका दुरुनाप त्वाकः छ्यानाः
रस् जक त्वनीगु छताजिया चीचीमाचागु सिमाया हः ।
इलाम देशय् यक्व च्या दु ।

च्याः- खालय् अथवा म्हय् छुं छुकेया दाग् ।
खालय् मि पूगुलि वयाके यक्व च्याः दु ।

जा- जाकि लखय् तथाः थुयाः तःगु नसा ।
जिला भवय् नये धुंकाः नं जा छकू नयेमाः ।

जाः- च्वय् नं निसे क्वय् तकया ल्याः ।
थ्व तुं तःसकं तःजाः ।

पा-१, सिं, सिमा पालेगु छता ज्यामः। २, झंगःपंछिया
म्हय् च्वंगु संथें च्वगु वस्तु ।

चखुंचा सीगु गनं गनं हे पा पुइ हथाय् ।

पा:- हाकःचा लुइक दयेका तःगु भु थें च्वंगु थल; किरित ।
स्वन्ति बलय् कु छ्वयेबलय् पाः धइगु थलय् तयाः
छ्वयेमाः ।

व्व-व्वय्या छगू भाग; लप्तेय् बजि व ल्वसा घासा तया तःगु
छगू भाग ।

दकलय् च्वय् दयः व्व जुइ, अले थकालि व्व जुइ ।

व्व:-सुयातं मयेयाः येयोथे ल्हाइगु बचं;
रामचां स्यामयात येयोथे व्वः बिल ।

मचा-चीधीचाम्ह मनू; तःधी मजूनिम्ह मनू ।
व मचा हे तिनि, बुद्धि गनं दइ ।

मचा:-मगाःगु; गाके मफुगु; चायेके मफुगु ।
अपाय् धंगु ब्याहा व्वय् यात नं मचाः मगाः धइगु छुं
हे मडुका ।

ला-मनू, झंगः पंछि; पसुतय्के म्हय् च्वंगु नायूगु भाग ।
खाया ला तःसकं साः ।

ला:-म्हतुं लः थें त्वालाहां बइगु छता ईचा ।
व मिसाया न्ह्यू-न्ह्यू-न्ह्यू-न्ह्यू लाःहे वल ।

व-उखे च्वंगु वस्तु अथवा प्राणीयात वयने माल धायेव धाइगु
सर्वनाम खंग्वः ।

छिमि काय् तन धया मखुला, व खंता छिमि काय् ।

वः-माय्, मू, रहर, कःसू, आलु इत्यादि निना मरि थें पाचा
यानाः छुना तःगु नसा ।

सिनखःबलय्, खुता वः तया भवय् नयेमाः ।

चवय् झीसं गन 'अ'कार व 'आ'कारया ल्युंने आखः सुलाः
चवनी अन लिफुति तइ धकाः धयाः । उकिं आः झी लिफुतिइ
सुला चवंगु आखः लुइकेगु कुतः याये । लिफुतिइ छु छु आखः
सुलाः चवंगु दु अलय् गथे यानाः लुइकेगु व नं स्वये ।

तनाः चवंगु आखः लुइकेत रूपावलिइ छ्यला स्वयेमाः ।
अले तना चवंगु आखः नं लुयाः वइ, खंग्वःया पाय्छि रूप नं
खने दइ । रूपावलिइ छ्यलेबलय् तृतीय विभक्तिइ वःसप्तमी
विभक्तिइ जक छलेव गाः । थन छुं लिफुति दुगु छुं खंग्वःयात
छकः छ्यलाः लिफुति पलसा छु आखः लुया वइ-स्वये :-

थौं कनय्या खंग्वः	तृतीय विभक्ति	सप्तमी विभक्ति	मूखंग्वः	लुयावःगु आखः
-------------------	---------------	----------------	----------	-----------------

कः	कतं	कतय्	कत	त
खः	खवं	खवय्	खव	व
खः	खतं	खतय्	खत	त
ह्याः	ह्यालं	ह्यालय्	ह्याल	ल
ह्याः	ह्याकं	ह्याःयाके	ह्याक	क
मागः	मागलं	मागःयाके	मागल	ल
लःघः	लःघलं	लःघलय्	लःघल	ल

पाचः	पाचलं	पाचल्य्	पाचल	ल
छाः	छाकं	छाक्य्	छाक	क
जः	जवं	जव्य्	जव	व
	जतिं	जतिइ	जति	ति
	जलं	जल्य्	जल	ल
ज्ञाः	ज्ञालं	ज्ञाल्य्	ज्ञाल	ल
जातः	जातलं	जातल्य्	जातल	ल
त्वाः	त्वालं	त्वाल्य्	त्वाल	ल
त्वाः	त्वाथं	त्वाथ्य्	त्वाथ	थ
त्वाः	त्वाकं	त्वाक्य्	त्वाक	क
थः	थवं	थव्य्	थव	व
दः (छताजिया वाजा.)	दलं	दल्य्	दल	ल
धः	धलं	धल्य्	धल	ल
गः पः	गः पलं	गः पतय्	गः पत	त
फः	फलं	फल्य्	फल	ल
बः	बलं	बल्य्	बल	ल
ज्याभः	ज्याभलं	ज्याबल्य्	ज्याभल	ल
नायः / नायो	नायलं	नायः याके	नायल	ल
लः	लखं	लख्य्	लख	ख
वः	वलं	वल्य्	वल	ल
सः	सलं	सल्य्	सल	ल
हः	हलं	हल्य्	हल	ल

थुक् ये यानाः छु सी दत धाः सा लिफुतिइ क, ख, च, त, ति, थ, ल, व, सुला च्वंगु दु । अज्ञ श्वयात मेकथं धाये बल्य्

लिफुति धइगु हे थ्व च्यागः आखः तना जक लिफुति छ्यले माःगु खः ।

छेंज्या

- १) लिफुति धइगु छु ? नेपाल भाषाय् लिफुति गनगन छ्यली ?
- २) लिफुति छ्यले माःथाय् मछ्यल, छ्यले स्वाःथाय् छ्यल धाःसा छु जुइ ? दसु बिया दिसं ।
- ३) क्वय् बियाः तःगु खँवःया दथुइ पाःगु सी दयेक अर्थ वयनाः खँपुइ छ्यलादिसं ।

कनि	कलि	कला	कसि
कःनि	कःलि	कलाः	कःसि
कसू	खा	खव	खाल
कःसू	खाः	खवः	खाःलः
खवपः	चा	गा	चव
खवप	चाः	गाः	चवः
पाता	वा	म्ह	स्वमा
पाःता	वाः	म्हः	स्वःमा

- ४) क्वय् बिया तःगु “थौं कनय्या खँवः” या “मू खँवः” नं बिया तःगु दु । उकेया रूपावलिइ छ्यला पूवंका दिसं ।

छकः	छकल	पाकः	पाकल
वाःकाः	वाकाल	नंक्वा	नंक्वाल
संक्वः	संक्वस/संक्वख	थक्वाः	थक्वात

गुरुक्वाः	गुरुक्वात	दुरुखः	दुरुखल
साःगाः	साःगाल	धौग्वः	धौग्वल
दुघाः	दुघाल	घःचाः	घःचाल
च्यः	च्यल	च्याः	च्याल
गाच्चः	गाच्चथ	जाः	जाल
ज्वः	ज्वल	ताः	ताल
चात्याः	चात्याल	गथः	गथल
द्यः	द्यव	द्याः	द्याल
द्वः	द्वल	द्वाः	द्वाल
धाः	धाल	ध्वः	ध्वल
न्वः	न्बल	गुलपाः	गुलपाल
प्वः	प्वल	प्वाल(न्हाक्प्वाः)	प्वाच्च
प्वाः	प्वाल	प्वाः	प्वाथ
कूफाः	कूफात/कूफाल	पवः	पवल
बाः	बाल	व्याः	व्याल
भाः	भाल	भा	भाव
भ्वाः	भ्याक	भ्वाः	भ्वाक
तमः	तमल	माः	माल
म्वाः	म्वाक	म्वाः	म्वाच्च
म्हाः	म्हाल	पायाः	पायाल
खलः	खलक	लाः	लाख
कलाः	कलात	वाः	वाल
साः (चिकं साः)	साल	स्यस्यः	स्यस्यल

मूस्याः	मूस्याल	नस्वाः(छताजियास्वां) नस्वाल
ताहाः	ताहाल	
५) ववय् बियाः तःगु खंग्वःया सुला चवंगु आखः लुइका दिसँ ।		
खाः	नितिख्यः	ख्वाः
ग्वाः	साध्यः	इयाः
इवः	दाः	घय्म्बः
ल्याः	ल्हाः	व्हः

य्

श्व 'य्' यात बागः य धाइ । 'य' आखः चय्ने धुनेवं श्वयागु तुति पालेमाः । उकिं श्वयात तुति पालाः तःगु 'य' नं धायेगु याः । नेपाल भासाय् श्व आखःया तःधंगु थाय् दु । न्ववाना (उच्चारण) कथं श्व स्वथाय् छ्यलाः चवंगु दु । चवया कथं धाःसा गुलिसिनं निथाय् जक छ्यला चवंगु दु, गुलिसिनं स्वथाय् हे छ्यला चवंगु दु । श्व थथे खः—

१) मूल खंग्वलय् प्यपुना चवनीगु ।

२) सप्तमि विभक्तिया चि कथं वइगु ।

३) य घाना यासु कथं वइगु ।

१) मूल खंग्वलय् प्यपुना चवनीगु

श्व 'य्' मूल खंग्वःया दथुइ व ल्युंने यक्व हे चवना वः । थुजागु खंग्वलय् चवनाः वल धायेब श्व 'य्' यात लिकाये मछि, लिकाये जि नं मज्यू । बरू थयोथाय् श्व 'य्' यात 'ए' याना न्ववायेगु न याः । 'श्व' 'अ'कार 'आ'कार व 'ए'कारय् चवन बः खः लाकि मखु, छुं दसु कयाः स्वये—

‘अ’कारय्

कय्गू (केगू)	छय्
छलय्	फय्
तय् (तें)	धय्
हय् (हें)	वय्यं (ववें)

‘आ’कारय्

काय्	छाय्
थाय्	नाय्
प्वाय्	ख्वाय्
ध्वाय्	

‘ए’कारय्

देय्	मेय्
खेय्	चवलय्

थथे खँवःया ल्युंने चवना वइगु ‘य्’ स, ज, च, या पलेसा खः । अथवा खँवःया ल्युंने सं, अथवा च अथवा ज जुल धाःसा थ्व स्वगः मध्ये गुगुं-छगःया पलसा तुति पालाः तःगु ‘य्’ वइ । थ्व मूल खँवल्य जक वइगु खः ।

१) सप्तमी विभक्तिया चिं कथं वइगु

सप्तमी विभक्तिया चिं स्वंगू दु । प्राणी वाचक खँवल्य छता, अप्राणी वाचक खँवल्य नित्ता दु । चिं थथे खः (१) य्, (२) इ । आः थन ‘य्’ वइयु धाँचा छकः स्वय्,—

खँग्वः	सप्तमी विभक्ति	मूलः खँग्वः	विभक्तिचि
चिकं	चिकनय्	चिकन	य्
गां	गामय्	गाम	य्
खिपः	खिपतय्	खिपत	य्
द्यः	द्यलय्	द्यल	य्
वाकुधी	वाकुधिकय्	बाकुधिक	य्
ई	इलय्	इल	य्
धू	धुलय् (लिइ)	धुल (लि)	य् (लि)
सन्दू	सन्दुकय्	सन्दुक	य्

थन मूल खँग्वः चिकन, गाम, खिपत, द्यल, बाकुधिक, इल, धुल, (धुलि) सन्दुक खः। अले श्वयात सप्तमी विभक्तिइ येनेबलय् ल्युने तुति पाला तःगु 'य्' वल। उकि 'य्' सप्तमी विभक्तिया चि खः। थुकथं सप्तमी विभक्तिइ येनेबलय् नं 'य्' वः। श्व 'य्'यात लिकाये ज्यू श्व 'य्' यात लिकाल धायेव मूलखँग्वः जक जुइ।

३) 'य' धाना यासु कथं वइगु

नेपाल भासाय् यासुया खुगू रूप दु। व खुताजिया यासुइ विभिन्न खुगः आखलं क्वचायेके मा। उकेया रूप थथे खः-

क) 'के' आखलं क्वचाःगु यासु-नके, कय्के, हाके, फाके।

ख) 'ते' आखलं क्वचाःगु यासु-न्हिते, ब्वःते;

ग) 'ने' आखलं क्वचाःगु यासु-कने-सने, पुने, खुने, दने,

घ) 'पे' आखलं क्वचाःगु यासु-भपे, उवजलये, भजलपं,

ङ) 'ले' आखलं क्वचाःगु यासु:- खे काले, साले, पाले, गाले,

च) थुकथं 'ये' आखलं ववचाःगु यासु नं दु । उकिं न्हापा-
यागु न्यागूलय् ल्हाःचा ववयेकल धाःसा ल्यंगु 'य' छगःनं
ल्हाःचा हे ववयेके माल थुकथं-काये खाये चाये दाये याना
चवयेगु याःगु दु । थन श्व यासुइ न्वबाये बले तुति पालाः
हे न्वंवायेगु याःसां चवय्या नियम कथं ल्हाःचा हे ववये-
केगु यानागु दु ।

अले गुलिसिनं श्वयात तुति पाला न्वंवायेगु या गुलिं तुति
पाला हे चवयेगु नं याः । थुकथं यासुइ ल्हाःचा ववयेकेगु अथवा
तुति पालेगु खंय् धाःसा छगू हे बिचा जुइ मफुनि । न्हागुसां
यासुइ नापं बिचा यात धाःसा तुति पाला 'य्' स्वथाय् छ्दली
धकाः सीदत ।

चवय् ल्याः १ लय् धया कथं मू खंग्वःया ल्युने नं तुति
पाला 'य्' वः । हः, आः थन खं छु धाःसा थुजगु तुति पाला
'य' वया च्वंगु खंग्वलय् नं आबः सुत्राः चवनेगु याः । उकिं
श्वयात निब्व थले ज्यू । छगू, खंग्वःया ल्युने 'य्' वयाः च्वंसां
आखः सुलाः चवनी मखुगु अथवा तुति पालाः तःगु 'य्' या
पलसा तुति पालाः मतःगु छगःगु हे 'य' वयेगु याः । दसु-

काय्	कायं	काययाके	काय
त्वाय्	त्वायं	त्वाययाये	त्वाय
नाय्	नायं	नाययाके	नाय

श्व बाहेक मेगु तुति पालाः तःगु 'य्' या पलसा आखः
लुयाः वयेगु याः । श्व लुयाः वइगु मू कथंला 'च' व 'स' जक
खः । 'श्वय्' खंग्वः छगूली धाःसा 'ज' वयाः च्वंगु दु । 'जाप्यय्'
छगूली न 'त'या पलसा आः 'ल' धायेगु यानाः हल ।

यन चव्य् झीसं 'य्' आखलं ववचाःगु यासु जूसा ल्हाःचा
 व्वयेकेगु अले, मेथाय् जूसा 'य' यात तुति हे पालेगु धया ।
 थन आः न्वंवाना (उच्चारण) कथं ज्वःलागु छुं खंवः कयागु
 दु । गुके तुति पालेगु गुके ल्हाःचा व्वयेकेगु छकः स्वये—
 ववय् (ना.)— ववय्छि- ववय्छिया ल्याः; कोस;

थनं निसैं खवपतक ग्व.ववय् दु ?

(ब्रा.) - चव्य्या अःखःगु दिशाः, तुति पाखे ।

नेपाःया ववय् पाखे तराइ चव्य् पाखे हिमाल दु ।

ववये (या.)— नयेगु वस्तु मि लानाः झौ जुये ।

खेंय्वः ववयेक छुनाः नं साइ ला ?

खय् (ना.)— छता खस जाति;

खय्तय्स नेवाः भाय् ल्हाये मसः ।

खाय् (ना.)— भ्वजय् सलिखय् धौ, चि, खेंय्वः तयाः दयेकाः
 तइगु वस्तु ।

भ्वजय् न्हापलाक खाय् चिपं थोमाः ।

खाये (या.)— १) स्वांमा सिमाय् च्नंगुस्वां अथवा पासि काये ।
 हुं संत्रासि छगः खाये घयां न्ह्याय् हे मडु ।

२) धेवा कमाय् याये ।

जि न्यासः दां खाये मफयाः साहुपुले मफयाः च्वन ।

गय् (ब्रा,या.)—छु गथे धकाः न्यनीगु ।

थेंकनय् छंगु हाल खबर गय् च्वं ?

गये (या.)— छुं वस्तुया ध्यःने च्वने ।

जि ला सल गये तसकं ग्याः ।

ग्वाय्(ना.)— म्हूतुया चव्य्, न्हाय्वा ववय् च्वंगु सं ।

सिपाहितय् ताःहाकः जुइक ग्वाय् लहीमाः ।
 ग्वाये (या.)- मि न्वये; हेवाः च्याये ।
 पाता तयाःबजां छचिलं ति, हेवाः ग्वाये धुंकल ।
 च्वय् (व्वा.)- व्वय् पाखेया अःखःगु दिसा; छयं पाखें;
 ह्वाइ जहाज च्वय् नं च्वय् नं व्वया वन ।
 च्वये (या.) - च्वसां भ्वेतय् अथवा गनं छथाय् ध्वः किये ।
 व मचां आखः च्वय मसः ।
 छाय् (व्वा.या.)- सुनानं छु कारणं यात धकाः न्यनीगु ।
 ब मचा छाय् ख्वःगु; स्व स्व ।
 छाये (यां.) न्ह्यांवःगु भागयात पाले ।
 सिकःमि बसिलां न्ह्यां वःगुसिं छाये धुंकल ।
 ताय् (ना.) - कःनिथें मुइक सियाः तःगु वा ।
 जाकि सिन्हः दयेकेत ताय् मदयेक मगाः ।
 ताये (या.) - १) न्ह्याय्पनं न्यने ।
 छं धाःगु खं जि ताये धुंकल ।
 २) छुं वस्तुयात ईसं अथवा धाःदुगु वस्तुलि
 चाये ।
 जि ला ईसं आलु ताये मसः ।
 थ्वाय् (व्वा.)-वामा छ्वमा अथवा पिनाः तयागु तरकारी तः
 भुजाय् जुइगु;
 वा बय् साः गाक्क तयेमाः अलय् जव थ्वाय् चिनी ।
 थ्वाये (या.)-सुयातं अथवा छुं वस्तुयात न्ह्याने पाखे तुति
 न्याक्क ध्वाये ।

भैकुंग्वारा म्हितीम्ह जुयाः नं बलश्वाये मसः इगु
दइला ।

नाय् (ना.)-ला मीगु ज्या याइम्ह मनू ।

नाय्या न्हचने मेय् ख्वयेथें जुल ।

नाये (या.)-च्वागु, बरफ, प्वं इत्यादि लः जुये ।

भुइ तयातःगु बरफ नाये धुंकल ।

फय् (ना.)-सासः ल्हायेत मदयेक मगाःगु वस्तु ।

फय् मवयेकं सिमासनी मखु ।

फये (या.)-लानाः कायेत पियाः चवने ।

हितिइ यक्व मनूत दुगुलिं जिं लः फये मफु ।

ब्वाय् (ना.)-मुनानं छु गुलि याये फु धकाः जाँचय् याना
स्वयेगु ज्या ।

माजुम्हसें भौम्ह गुलित चलाक धकाः थौं वयागु
ब्वाय् स्वल ।

ब्वाये(या.)-छुखें स्वयाः वने ।

मसःम्ह सिकःमि सिंफाःगु जुया कःति ब्वाये धुंकल ।

भ्याय् (ना.)-फैया मिजंम्ह; फैया पुलिङ्ग ।

वया थौं छोयाथाय् भ्याय् छम्ह स्याये यन ।

भ्याये (या.)-तरवार अथवा अयागु हे हतियार म्हय घाये ।

सिपाहि न जंय् च्वंगु पेटिइ खुकुरि घाये धुंकल ।

म्वाय् (ना.)-केरा;

थौंकनय् केरायात म्वाय् धायेगु चलन मन्त ।

म्वाये (या.)-जीवन हना चवने ।

थौकनय् चीमिपिसं म्वाये थाकुइ धुंकल ।

ल्वय् (ना.)--रोग; म्ह सुख मदइगु अवस्था ।

थौकनय् टि. बि. ल्वय् धयागु नं छु तःधंगु म्खु ।

ल्वये (या.)--छुं तिसा, वसः अथवा मनू मेम्ह नाप मिलय जुये ।

ब मिसाया पसिं सिना वःगु छपति हे मत्वः ।

थन च्वय् तुति पालाः तःगु 'य्' या पलसा आखः लुयाः
चयेगु याः । थ्व लुयाः वइगु मू कथंला स च ज खः घकाः
न्हेथना । धार्थे खः लाकिं म्खु धकाः स्वयेत तुति पालाः तःगु 'य्'
खेंग्वःयात रूपावलिइ छकः छयला स्वये दुगु-

थौकनय्या खेंग्वः	तृतीयविभक्ति	सप्तमी विभक्ति	मू खेंग्वः	लुयाःवःगु आखः
कपाय्	कपाचं	कपाचय्	कपाच	च
खेय्	खेचं	खेचय्	खेच	च
ग्वय्	ग्वचं	ग्वचय्	ग्वच	च
तंय्	तंचं	तंचय्	तंच	च
ध्वाय्	ध्वाचं	ध्वाचय्	ध्वाच	च
पाय्	पाचं	पाचय्	पाच	च
भय्	भचं	भचय्	भच	च
मलय्	मलचं	मलचय्	मलच	च
लय्	लचं	लचय्	लच	च
कय्	कसं	कसय्	कस	स
खय्	खसं	खसयाके	खस	स
घाय्	घासं	घासय्	घास	स
च्वलय्	च्वलसं	च्वलसयाके	च्वलस	स

थाय्	थासं	थासय्	थास	स
देय्	देसं	देसय्	देस	ल
न्हाय्	न्हासं	न्हासय्	न्हास	स
भाय्	भासं	भासय्	भास	स
भ्याय्	भ्यासं	भ्यासयाके	भ्यास	स
मेय्	मेसं	मेसयाके	मेस	स
लय्	लसं	लसय्	लस	स
हंय्	हंसं	हंसयाके	हंस	स
भवय्	भवजं	भवजय	भवज	ज

छेँज्या

- १) तुति पालाः तःगु 'य्' गन-गन चवयेगु याः दसु बियाः चवयाः दिसं ।
 २) क्वय् बियाः तःगु खँग्वःया दथुइ पाःगु सी दयेक अर्थ क्यना खँपुइ छ्यलाः दिसं ।

काय्	काये	खय्(खस जाति) खये	
ह्वाय्	ह्वाये	ग्वय्	ग्वये
थाय्	थाये	बाय्	बाये
लय्	लये	लाय्	लाये

- ३) क्वय् बियाः तःगु 'थौं कनय्या खँग्वः' या मू 'खँग्वः' नँ बियाः तःगु दु । उकेया रूपावलिइ छ्यला पूर्वका दिसं ।

क्वय्	क्वंच	ग्वाय्	ग्वाच
त्वाय्	त्वांच	म्वाय्	म्वाच
म्हाय्	म्हाच	म्ह्या	म्ह्याच
त्वय्	त्वच	त्वाय्	त्वांच
कंलाय्	कंलास	धंय्	धंस
फय्	फस	बाय्	बाय्

ल्यंपुल्यं

श्वयां न्ह्यः झीसं थाय् थासय् तना च्वंगु आखः लुइकेगु कुतः याये धुन । आः हानं ल्यंपुल्यं कथं छुं छुं खंग्वः दनि । व खः 'झौ'कार । झौ चवइ बलय् गुलिसिनं 'अउ' याना चवईपि दु । न्ह्यागु थजु, 'झौ' अथवा अउ जूसां थुके दुने सुलाच्वंगु आखः स्वये ।

अथे हे मेगु छगू न्ह्याने च्वंगु आखलय् मिलाफुत दुगु 'उ'कार खंग्वः छकः स्वये ।

थौं क्रनय्या खंग्वः	तृतीय विभक्ति	सप्तमी विभक्ति	मू खंग्वः	लुया वःगु आखः
खौ	खलिं	खलिइ	खलि	लि
गौ	गलिं	गलिइ	गलि	लि
घौ	घलिं	घलिइ	घलि	लि
घौ	घलिं	घौयाके	घलि	लि
चौ	चलिं	चलिं		
झौ	झलिं	झलिइ	झलि	लि
तौ	तलिं	तलिइ	तलि	लि
धौ	धलिं	धलिइ	धलि	लि
नौ	नलिं	नलिइ	नलि	लि
नौ	नलिं	नौयाके		
पौ	पथिं	पथिइ	पथि	थि
पौ	पलिं	पलिइ	पलि	लि
पौ	पतिं	पतिइ	पति	ति

बौ	बलि	बलिइ	बलि	लि
बौ	बबुं	बबुयाके	बबु	
भौ	भति	भौयाके	भति	ति
भौ	भलि	भौयाके	भलि	लि
सौ	सलि	सलिइ	सलि	लि

थथे हे थन ववय् हूं खंयः न्ह्यथनागु दु । श्वयात छगः
हे आखलं न चवये ज्यू । श्व खंयःयात रूपावलिइ छ्चले वलय् गथे
जुइ; व नं छकः स्वये-

थौ कनय्या खंयः	तताय विभक्ति	सप्तमी विभक्ति	मू खंयः	लुयाःवगु आखः
-------------------	-----------------	-------------------	---------	-----------------

उंइ				
कुंइ	कुंचं	कुंचय्	कुंच	च
खुंइ	खुचं	खुंचय्	खुंच	च
गुंइ	गुंचं	गुंचय्	गुंच	च
हुंइ				
पुंइ	पुंच	पुंचय्	पुंच	च
फुंइ				
बुंइ(चा)	बुंच	बुंइयाके	बुंच	च

ग्वाहालि सफू

- १) सर्वय्- जः विकास मान
- २) पौभा:- हितकर बीरसिंह कंसाकार

 क्वचाल

भिका : वना दिसँ

पौज	इतः	जुयाः चवंगु	जुइमा गु
३	११	न्हशाः	न्हया
६	२	मुयाम्ह	मुयाम्हाः
१०	१५	बयलः	हःबलय्
१२	१	वर्ष	थ्व
	१	तेःगु	तःगु
	१	ल्हाःपा	ल्हाःचा
	१४	यःखालय्	पःखालय्
१३	१५	दया	दयाः
१४	३	ववाया	ववाया
	७	ल्वा	ल्वाः
	८	कला	कलाः
१८	१४	लं	दं
२१	८	येवा	धेवा
२६	४	छययलेगु	छयलेगु
	८	छययलेबलय्	छयलेबलय्
	११	छययल	छयल
२८	६	ले	लं
२९	३	मखुधासं	मखुथासं
	६	म्बस्तु	वस्तु
	७	वाल	म्बाल
	१६	अंगः	अंगः
३०	६	तःसक	तःसकं
	१०	स्वःसा	स्वःसां
	१६	कायः	कायः
	१७	म्हूषेत	म्हूयेत

	१८	लहवनेगु	लह्वनेगु
	१६	म्हूसा	म्हूसा
३१	६	छ्व	छ्व
३४	२०	दल	दलू
३६	६	मगु	मेगु
३७	६	उं	उं
	१४	खं	खं
	१८	पपबं	पवं
३८	११	पं	पवं
	१३	पं	पं
		दुइ	दइ
	१६	कुकुं	कुतुं
	२०	लं	लं
३९	४	ज्या	ज्या या
		ज्याया	ज्या
	५	ल्वगिया	ल्वगियात
	२३	धइग	धइगु
४३	१	गाय	गायं
४५	६	द्यःया	द्यःया
४६	६	न्याखवला	न्याखवला
५०	२१	संक्वस । संक्वख	संक्वख
५१	१२	त्वाल	त्वाः
५२	२३	बः	वः
५३	३	छलय्	लय्
५४	२०	न्हिते, बलःते	म्हिते, त्वःते
५६	२१	थेंकनय्	थोंकनय्
	२२	धयःने	द्यःने

प्याकिं

नेपाल भाषाया

बिविध बिषयक लसता-पौ

- ☐ भाषा
- ☐ साहित्य
- ☐ संस्कृति
- ☐ इतिहास
- ☐ दर्शन
- ☐ राजनीति
- ☐ विज्ञान
- ☐ धर्म
- ☐ संगीत

आदि विषयया च्वसु ज्वना पिदना
च्वंगुदु ! किपूया छगू जक पौयात धिसिलाक्क न्ह्या
केत छि, जि, झी सकसिनं फुफुकथं ग्वहालि याना
दिसँ !

नेपाल भाषा गुथि

किपू